

A ÎMPĂRĂȚILOR A DOUA

C A P I

1 **S**i fu după ce muri Saul, și David să
 2 întoarse bătînd pre Amalic și șazu
 David în Sechelag doao zile. Și fu
 în ziua a treia și, iată, om veni den
 tabăra nărodului lui Saul, și hainile
 3 lui rupte și pămînt preste capul lui. Și fu
 venind el cătră David, și căzu pre pămînt și să
 închină lui. Și zise lui David: „De unde tu vii?”
 Și zise cătră el: „Den tabăra lui Israil eu am
 4 scăpat”. Și zise lui David: „Ce iaste cuvîntul
 acesta? Spune-m mie!” Și zise că au fugit
 nărodul de la războiu și au căzut mulț den
 nărod și au murit; și Saul și Ionathan, fiul lui,
 5 au murit. Și zise David voinicului ce-i spu-
 nea lui: „Cum știi că au murit Saul și Ionath-
 6 an, fiul lui?” Și zise voinicul cela ce spu-
 nea lui: „Cu cădearea au căzut în muntele lui
 Ghielvue și, iată, Saul era răzimat pre sulița
 lui și, iată, carăle și cei mai mari preste cai să
 7 lovără cu el. Și căută denapoia lui și văzu
 pre mine și mă chemă. Și ziș: ‘Iată eu!’
 8 Și-m zise: ‘Cine ești tu?’ Și ziș cătră el: ‘Ama-
 9 lichitean eu sînt’. Și zise cătră mine: ‘Stăi
 dară asupră-mi și mă omoară, căci cuprinsu-
 m-au întunearec groznic, și încă sufletul meu
 10 în mine’. Și stătuiu asupra lui și-l omorîu
 pre el, căci știam că nu va trăi după ce au
 căzut el. Și am luat stema cea den capul lui și
 brățariul cel de pre brațul lui și am adus pre
 11 eale domnului meu aicea”. Și apucă David
 hainile lui și le rupse, și toț oamenii lui ce era
 12 cu el ș-au rupt hainile lor. Și au tînguit Și
 au plînsu și au postit pînă înde seară pentru
 Saul și pentru Ionathan, fiul lui, și pentru
 nărodul Iudei și pentru casa lui Israil, căce
 13 s-au rănit cu sabie. Și zise David voinicului
 celui ce povestia lui: „De unde ești tu?” Și
 zise: „Fiiul al unui om nemearnic amalichi-
 14 tean eu sînt”. Și-i zise David lui: „Cum
 nu te înfricoșas a aduce mîna ta a strica pre
 15 unsul Domnului?” Și chemă David unul
 den voinicii lui și zise: „Apropiindu-te, tim-
 16 pină lui!” Și lovi pre el și muri. Și zise cătră
 el David: „Sîngele tău – pre capul tău, căce
 gura ta au răspuns asupra ta zicînd că: ‘Eu am
 17 omorît pre unsul Domnului!’” Și plînsu
 David plînsuarea aceasta pre Saul și pre
 18 Ionathan, fiiul lui, Și zise ca să înveațe pre
 fiii Iudei. Iată, s-au scris pre Cartea celui
 19 drept. Și zise: „Stîlpeaște, Israil, pentru
 cei morți pre înălțimile tale, rănișilor! Cum
 20 căzură tarii! Nu povestiș în Ghieth, și să
 nu vestiș bine întru ieșirile Ascalonului,
 ca nu cîndva să vor bucura featele celor

striini de fealiu, ca nu cîndva să vor veseli fea-
 tele neobrezușilor. Munții de la Ghielvue! 21
 Nu pogoare roao și nu fie ploaie preste voi și
 țarinele începăturilor! Căci acolo să supără
 pavăța tarilor, pavăța lui Saul nu se unse cu
 untdelemn. Den sîngele rănișilor și den 22
 seul tarilor arcu lui Ioanathan nu s-au întors
 deșert înapoi și sabia lui Saul nu s-au învîrte-
 jit deșartă. Saul și Ionathan cei iubiș și 23
 înfrumusețați, neosebiș, binecuvioși întru
 viața lor, și la moartea lor nu s-au osebit; decît
 vulturii mai ușori, și decît lei s-au mai întă-
 rit. Featele lui Israil! Pre Saul pîngeți, pre 24
 cela ce vă îmbrăca pre voi roșii, împreună cu
 podoaba voastră, pre cela ce aducea podoaba
 de aur preste îmbrăcămintele voastre! Cum 25
 au căzut tarii în mijlocul războiului! Ioana-
 than, spre moarte te-ai rănit, pre înălțimile
 tale rănitură! Doresc pre tine, fratele meu, 26
 Ioanathan! Te înfrumuseșas mie foarte; să
 minună dragostea ta mie mai mult decît dra-
 gostea muierilor. Cum au căzut tarii și 27
 periră unealtele de războiu!”

C A P I I

1 **S**i să făcu după aceasta, și întrebă
 David întru Domnul, zicînd: „Au sui-
 mă-voiu întru una den cetățile
 Iudei?” Și zise Domnul cătră el:
 „Sue-te!” Și zise David: „Unde mă
 2 voiu sui?” Și zise: „La Hevron”. Și să sui
 acolo David, la Hevron, și amîndoao muierile
 lui, Ahinom Israilteanca și Avighea, muiarea
 lui Naval Carmileanul. Și oamenii cei 3
 împreună cu el – fieștecarele și casa lui; și
 lăcuia în cetățile Hevronului. Și vin oame- 4
 nii Iudei și ung pre David acolo ca să împără-
 țască preste casa Iudei. Și spuseră lui David,
 zicînd cum oamenii den Iavis ai Galaditei au
 îngropat pre Saul. Și au trimis David vesti- 5
 tori cătră ispravnicii Iavisului Galaditei și zise
 cătră ei David: „Blagosloviș – voi Domnului,
 căci aș făcut mila aceasta pre domnul vostru,
 pre Saul, pre unsul Domnului, și aș astrucat
 pre el și pre Ioanathan, fiiul lui! Și acuma, 6
 să facă Domnul cu voi milă și adevăr! Și încă
 și eu voiu face cu voi binele acesta, căci aș
 7 făcut cuvîntul acesta. Și acum, întărească-
 se mîinile voastre și vă faceț întru fii tari, căci
 au murit domnul vostru, Saul, și încă pre mi-
 ne m-au uns casa Iudei preste ei întru împă- 8
 rat”. Și Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui
 Saul, luo pre Ievoste, feciorul lui Saul, și-l sui pre
 el den tabără la Manaem. Și-l împărăți pre el 9
 preste Galadita și preste Thasiri și preste Israil și
 preste Efraim și preste Veniamin și preste tot
 Israilul. De 40 de ani era Ievosthe, fiiul lui 10
 Saul, cînd au împărățit preste Israil, și 2 ani
 au împărățit, afară den casa Iudei, carii

11 era denapoia lui David. Și să făcură zilele
 carele David au împărățit în Hevron, preste
 12 casa Iudei, 7 ani și 6 luni. Și ieși Avenir,
 feciorul lui Nir, și slugile lui Ievoste, feciorul
 lui Saul, când au împărățit, den Manaim la
 13 Gavaon. Și Ioav, feciorul Saroiei, și slugile
 lui David au ieșit den Hevron. Și să timpinară
 unii cu alții la izvorul cel de la Gavaon deo-
 dată, și șazură ceștea asupra izvorului den-
 14 coace și ceia dencolea. Și zise Avenir cătră
 Ioav: „Să să scoale voinicii și să să joace
 înaintea noastră!“ Și zise Ioav: „Să să
 15 scoale!“ Și să sculară și trecură, cu număr,
 dentru Veniamin copii 12, de ai lui Ievosthe,
 feciorul lui Saul, și 12 den copiii lui
 16 David. Și apucară fieștecarele cu mîna
 capul aproapelui său, și sabia lui – la coastele
 aproapelui său, și căzură deodată. Și să
 chemă numele locului aceuia: Partea Viclea-
 17 nilor, care iaste în Gavaon. Și să făcu răz-
 boiul nesilnic tare forte în ziua aceea; și greși
 Avenir și oamenii lui Israil înaintea slugilor
 18 lui David. Și fură acolo trei feciori ai
 Saroiei: Ioav și Avesa și Asail. Și Asail – iușor
 la picioarele lui ca o căprioară de ceale de
 19 cîmpu; Și goni Asail denapoia lui Avenir, și
 nu se abātu a merge den direapta au de na
 20 stînga de napoia lui Avenir. Și căută Ave-
 nir denapoia lui și zise: „Au tu ești Asail sin-
 21 gur?“ Și zise: „Eu sînt“. Și zise lui Avenir:
 „Abate-te tu în direapta au în stînga și prinde
 ție unul den voinici și ia ție toate armele lui“.
 Și nu vru Asail să să abată den napoia
 22 lui. Și adaoase încă Avenir, zicînd lui Asail:
 „Depărtează-te de la mine, ca să nu te lovescu
 în pămînt! Și cum voiu rădica obrazul meu
 cătră Ioav? Și unde sînt aceastea? Întoarce-te
 23 cătră Ioav, fratele tău!“ Și nu vrea să să dea
 în laturi. Și-l lovi pre el Avenir cu denapoia
 suliții lui în deșărt și trecu sulița pînă dena-
 poia lui. Și căzu și muri supt el. Și fu tot cela
 ce veniia pînă la locul unde au căzut acolo
 24 Asail și muri, să ferii. Și goni Ioav și
 Avesa denapoia lui Avenir. Și soarele apu-
 nea, și ei au venit pînă la dealul lui Emmat,
 carele iaste de spre fața Gheii, calea pustiiului
 25 Gavaon. Și să adunară fiii lui Veniamin,
 ceia den napoia lui Avenir, și să făcură într-un
 26 pîlc și au stătut pre vîrful unui deal. Și
 strigă Avenir pre Ioav și zise: „Au doară pînă
 la biruință va mînca sabia? Au nu știi că amară
 vor fi la ceale de apoi? Și pînă cînd nu vei zice
 27 norodului să să întoarcă de denapoia fraților
 noștri?“ Și zise Ioav: „Viu Domnul, că să nu fi
 grăit, pentru căce atuncea de dimineață s-ar fi
 28 și trîmbița Ioav cu trîmbița și stătu tot noro-

dul și nu mai goniră denapoia lui Israil și nu
 mai adaoșară încă a să bate. Și Avenir și
 29 oamenii lui s-au dus la apus toată noaptea
 aceea; și trecea Iordanul și mearsără tot
 șasul și veniră la tabără. Și Ioav să întorse
 30 de denapoia lui Avenir și adună tot norodul;
 și să socotiră den fiii lui David 19 oameni și
 Asail. Și slugile lui David au ucis dentru fiii
 31 lui Veniamin, den oamenii lui Avenir, 360 de
 oameni de la el. Și rădicară pre Asail și-l
 astrucară pre el în mormîntul tătîni-său, în
 32 Vithleam. Și mearse Ioav și oamenii ce era
 cu el toată noaptea și li să lumină lor în Hevron.

CAP III

i să făcu războiu multă vreamă întru
 1 mijlocul casei lui Saul și întru mijlocul
 casei lui David. Și casa lui David mer-
 gea și să întăria, și casa lui Saul mer-
 gea și slăbiia. Și să născură lui
 2 David feciori 6 în Hievron. Și era cel dentîiu
 născut al lui – Amnon al Ahinaamei Israil-
 teancii; Și al doilea al lui – Daluia, cu Avi-
 3 ghia Carmileanca; și al treilea – Avesalom,
 feciorul Maahai, featei lui Tholmi, împăratul
 lui Gasir; Și al patrulea – Ornias, feciorul
 4 Anghithe; și al cincelea – Safatia, al Avitaa-
 lii; Și al șaselea – Iefruam, den Eglaha,
 muiarea lui David. Aceștea s-au născut lui
 David în Hievron. Și fu fiind războiu întru
 6 mijlocul casei lui Saul și în mijlocul casei lui
 David, și Avenir era fiind casa lui Saul. Și
 7 lui Saul era fiitoare; și numele ei – Resfa, fata
 lui Ioil. Și întră cătră ea Avenir și zise Ievoste,
 fiul lui Saul, cătră Avenir: „Ce că ai intrat
 8 cătră fiitorea tătîne-mieu?“ Și să minie
 foarte Avenir pentru cuvîntul acesta pre
 Ievosthe și zise Avenir cătră el: „Nu doară cap
 de cîine sînt eu? Am făcut astăzi milă cu casa
 lui Saul, tătîne-tău, și pentru frații și pentru
 conosuții lui, și nu m-am dus de bunăvoie la
 casa lui David, și cerci asupra mea tu pentru
 strîmbătatea unii muieri astăzi? Aceastea
 9 să facă Dumnezău lui Avenir și aceastea să-i
 adaogă lui, căci, în ce chip s-au jurat Domnul
 lui David, așa voiu face lui în ziua aceasta: să
 iau împărăția de la casa lui Saul. Și să ridic
 10 scaunul lui David asupra lui Israil și preste
 Iuda, de la Dan și pînă la Virsavie“. Și nu
 11 mai putu Ievuste să răspunză lui Avenir
 cuvînt, căci s-au înfricoșat de el. Și trimise
 12 Avenir vestitori cătră David, la Thelam, unde
 era, îndată zicînd: „Pune făgăduința ta
 împreună cu mine și, iată, mîna mea
 împreună cu tine, să întorc cătră tine toată
 casa lui Israil“. Și zise David: „Bine! Eu
 13 voiu pune cătră tine făgăduință, însă un
 cuvînt eu cer de la tine, zicînd: Nu vei vedea
 fața mea, de nu vei aduce pre Melhol, fata lui

14 Saul, venind tu să vezi fața mea“. Și trimise David către Ievuste, feciorul lui Saul, soli, zicînd: „Dă-mi pre muiarea mea, pre Melhol, pre carea am luat cu 100 de acoperemînturi de marginile acelor streini de fea-
 15 liu“. Și trimise Ievuste și o luo pre ea de la bărbatul ei, de la Faltil, feciorul lui
 16 Selim. Și mergea bărbatul ei împreună cu ea, mergînd și plîngînd denapoia ei, pînă la Vaurim. Și zise către el Avenir: „Pasă, întoarce-te!“ Și să întoarse. Și zise Avenir către
 17 cei bătrîni ai lui Israil, zicînd: „Ieri și alaltaieri cercați pre David ca să împărățască preste
 18 voi, Și acum, faceți, pentru că Domnul au grăit pentru David, zicînd: ‘În mîna robului Mieu, lui David, voi mîntui norodul Mieu, pre Israil, den mîna celor streini de fealiu și
 19 den mîna tuturor vrăjmașilor lui““. Și au grăit Avenir și încă întru urechile lui Veniamin; și mearse Avenir ca să grăiască în urechile lui David, în Hevron, toate cîte au plăcut
 20 întru ochii lui Israil și în ochii a toată casa lui Veniamin. Și veni Avenir către David la Hevron, și împreună cu el 20 de oameni; și făcu David lui Avenir și oamenilor ce era cu el
 21 ospăț. Și zise Avenir către David: „Sculamă-voiu dară și voi mearge și voi aduna către domnul mieu împăratul pre tot Israilul și pune-voiu cu el făgăduință și vei împărăți preste toate carele pohteaste sufletul tău“. Și trimise David pre Avenir și mearse cu pace.
 22 Și iată, slugile lui David și ai lui Ioav vin de la pradă, și prăzi multe aducea împreună cu ei. Și Avenir nu era cu David în Hevron, căce l-au fost trimis pre el și s-au fost dus cu pace.
 23 Și Ioav și toată oastea lui au venit, și să spuse lui Ioav, zicînd: „Venit-au Avenir, feciorul lui Nir, către David și l-au trimis pre el și s-au
 24 dus cu pace“. Și întră Ioav către împăratul și zise: „Ce aceasta ai făcut? Iată, au venit Avenir către tine; și pentru ce l-ai trimis pre
 25 el și s-au dus cu pace? Au nu știi răutatea lui Avenir, feciorul lui Nir? Ca să te amăgească au venit, și ca să știe întrarea ta și ieșirea ta, și să știe toate cîte tu faci!“ Și să
 26 întoarse Ioav de la David și trimise soli către Avenir denapoia lui și-l întoarse pre el de la
 27 fîntîna lui Seirat; și David nu știa. Și întoarse pre Avenir la Hevron și-l abătu pre el Ioav den laturea porții să grăiască către el, viclenindu-l, și-l lovi acolo în deșărt pre el și muri în sîngele lui Asail, fratele lui Ioav.
 28 Și auzi David după aceasta și zise: „Nevinovat sînt eu și împărăția mea de la Domnul, de acum și pînă în veac, de sîngiurile lui Avenir, feciorul lui Nir. Să sosească pre capul lui
 29 Ioav și preste toată casa tătîne-său! Și să nu lipsească den casa lui Ioav înfrînt și stricat

și fiind cîrjă și căzînd în sabie și lipsindu-se de piine!“ Iară Ioav și Avesa, fratele lui, au
 30 ucis pre Avenir, pentru căci au omorît pre Asail, fratele lor, la Gavaon la războiu. Și
 31 zise David către Ioav și către tot nărodul ce era cu el: „Rumpeți-vă hainele voastre și vă încingeți cu saci și plîngeți înaintea lui Avenir!“
 Și împăratul David mergea denapoia patului. Și astrucară pre Avenir în Hevron. Și
 32 rădică împăratul glasul lui și plîse pre groapa lui; și plîse tot nărodul pre Avenir. Și plîse împăratul pre Avenir și
 33 zise: „Au ca moartea lui Naval va muri Avenir? Mînile tale nu s-au legat, picioarele
 34 tale nu în obezi, n-ai apropiat ca Naval, înaintea a fiiului strîmbătății ai căzut!“ Și să
 35 adunară tot nărodul ca să-l plîngă pre el. Și veni tot nărodul ca să cîneaze cu David piine și încă fiind ziua; și să jură David, zicînd: „Aceastea să facă mie Dumnezeu și aceastea să-m
 36 adaogă, că, de nu va apune soarele, nu voi gusta piine sau den fiece!“ Și cunosc
 37 tot nărodul și plăcu înaintea lor toate cîte au făcut împăratul înaintea a tot nărodul. Și
 38 știu tot nărodul și tot Israilul în ziua aceea că nu s-au făcut de la împăratul ca să omoară pre Avenir, feciorul lui Nir. Și zise împăratul
 39 către slugile lui: „Nu știți că povățuitoriu mare au căzut în ziua aceasta întru Israil? Și căci
 40 eu sînt rod astăzi, și pus de împăratul? Iară oamenii aceștea, fiii Saruiei, nesilnici mie-m sînt. Să răsplătească Domnul celui ce face
 ceale reale după răul lui!“

CAP IV

i auzi Ievosthe, fiiul lui Saul, că au
 1 murit Avenir, feciorul lui Nir, în Hevron, și să slăbănogiră mînile lui, și toți oamenii den Israil încremeniră.
 2 Și doi oameni – mai mari preste rădicările-asupra – lui Ievosthe, fiiul lui Saul: numele unuia, Vaana, și numele al doilea, Rihav, fiii lui Remoth Virotheului, den fiii lui Veniamin, căci și Viroth să socotia a fiilor lui Veniamin, Și au fugit virotheii la Gheth și
 3 au fost acolo nemernicind pînă în ziua aceasta. Și la Ioanathan, fiiul lui Saul, – fiiu
 4 rănit la picioare, fiiu de 5 ani și acesta, cînd au venit veastea lui Saul și a lui Ionathan, fiiului lui, den Israil; și-l rîdică pre el doica lui și fugi, și fu pripindu-se ea să fugă, și au căzut și s-au schiopat; și numele lui – Memfivosthe. Și mearseră fiii lui Remon, ai Virotheului,
 5 Rihav și Vaana, și intrară la zăduful zillii în casa lui Ievosthe, și el dormia în așternut de amiazăzi. Și iată, portărița casii curăția
 6 grîu și i să făcu somn și dormia, și Rihav și Vaana, frații, au trecut. Și intrară în casă,
 7 și Ievosthe dormia în patul lui în cămara lui; și loviră pre el și omorîră pre el și lua-

8 ră capul lui. Și luînd capul lui, mearseră
calea cea de spre apus toată noaptea. Și au
adus capul lui Ievosthe lui David, la Hevron,
și ziseră către împăratul: „Iată capul lui
Ievosthe, fiul lui Saul, vrăjmașului tău, carele
cerca sufletul tău; și au dat Domnul domnului
nostru împăratului izbîndire întru vrăjmașii
lui ca și în ziua aceasta de către Saul, vrăjma-
9 șul tău, și dentru semenția lui“. Și au răs-
puns David lui Rihav și lui Vaana, fratele lui,
fiilor lui Remmon Virotheului, și zise lor: „Viu
Domnul, Carele au mîntuit sufletul meu den
10 toată primejdia, Căci cela ce mi-au spus
mie zicînd că au murit Saul și Ionathan, și el
era ca un colăcaș înaintea mea; și-l prinș pre
el și-l ucîș pre el în Sichilag, căruia mi se
11 cădea mie să dau de veaste bună; Și acum
oameni răi au ucis pre om drept, în casa lui,
pre patul lui, și acum voiu cerca sîngele lui
den mîinile voastre și voiu piarde pre voi de
12 pre pămînt“. Și porunci David slugilor lui
și-i omorîră pre ei; și le tăiară mîinile și
picioarele lor și spînzurară pre ei deasupra
șipotului în Hevron. Și capul lui Ievosthe l-au
îngropat în mormîntul lui Avenir, feciorul lui
Nir, în Hevron.

C A P V

1 **S**i mearseră toate fealiurile lui Israil
cătră David, la Hevron, și ziseră lui:
„Iată, oasele tale și pelițele tale -
2 noi. Și ieri, și alaltaieri, fiind Saul
împărat preste noi, tu erai cela ce
scoteai pre Israil. Și zise Domnul cătră tine:
‘Tu vei paște pre norodul Mieu, pre Israil, și
tu vei fi întru povățuitoriu preste norodul
3 Mieu, Israil’“. Și vin toț bătrînii lui Israil
cătră împăratul, la Hevron, și puse lor împă-
ratul David făgăduință, în Hevron, înaintea
4 Domnului. Și ungu pre împăratul David
preste tot Israilul. Fiiu de 30 de ani David
cînd au împărățit el, și 40 de ani au împărățit.
5 Șapte ani și luni 6 au împărățit la Hevron
preste Iuda și 33 de ani au împărățit preste
6 Israil și Iuda în Ierusalim. Și mearse David
și toț oamenii lui la Ierusalim cătră ievuseul
cela ce lăcuia pămîntul. Și să grăi lui David:
„Nu vei întra aicea, căce au stătut împotrivă
cei orbi și cei șchiopi, zicînd că: ‘Nu va întra
7 David aicea’“. Și luo David îngrădirea Sio-
nului; aceasta e cetatea lui David. Și zise
David în ziua aceea: „Tot cel ce loveaște pre
ievuseu, atingă-se de cujît, și pre cei orbi și
șchiopi și pre cei ce urăscu sufletul lui David’“.
Pentru aceea vor zice: „Șchiopii și orbii nu vor
9 întra în Casa Domnului’“. Și șazu David întru
îngrădire și să chemă aceasta cetatea lui David.
Și o zidi pre ea cetate împrejur de la margine și
10 casa lui. Și mergea David mergînd și mărîn-

du-se, și Domnul Tot-țiitoriu - împreună cu el.
Și trimise Hiram, împăratul Tirului, soli cătră 11
David și leamne de chedru și teslari de
leamne și meșteri de zidu de piatră, și zidiră
casa lui David. Și cunoscu David că au gătit 12
pre el Domnul întru împărat preste Israil și
cum că s-au rădicat împărăția lui pentru noro-
dul lui Israil. Și luo David încă muieri și ții- 13
tori den Ierusalim, după ce au venit el den
Hevron, și să făcură lui David încă feciori și
feate. Și aceastea-s numele celor ce s-au 14
născut lui în Ierusalim: Samus și Sovav și
Nathan și Solomon Și Eveal și Elisue și 15
Nafic Și Iefie și Elisama și Elidae și Elfa-
lath, Samae, Iesivath, Nathan, Galoman,
Ievaar, Theithu, Sisfalath, Naghieth, Nafec,
16 Ionathan și Asemis, Voalimath, Elifaath. Și
17 auziră cei striini de fealiu că s-au uns David
împărat preste Israil și să suiră toț cei striini
de fealiu a cerca pre David. Și auzi David și să
pogorî la îngrădire. Și cei striini de fealiu 18
mearseră și căzură la Valea Titanilor. Și
19 întrebă David pren Domnul, zicînd: „Sui-mă-
voiu cătră cei striini de fealiu? Și da-i-vei pre
ei în mîinile meale?“ Și zise Domnul cătră
David: „Suie-te, căce dînd voiu da pre cei
striini de fealiu în mîinile tale“. Și veni 20
David den ceale de sus rupturi și tăie pre cei
striini de fealiu acolo. Și zise David: „Rupse
Domnul pre vrăjmașii miei, pre cei striini de
fealiu, înaintea mea, în ce chip să rup apele’“.
Pentru aceea s-au numit numele locului ace-
luia Deasupra Rupturilor. Și lăsară acolo 21
pre dumnezăii lor și luară pre ei David și
oamenii ce era cu el. Și zise David să arză pre
ei de tot cu foc. Și adaoseră încă cei striini 22
de fealiu a se suirea și căzură în Zăpodia Tita-
nilor. Și întrebă David pren Domnul, 23
zicînd: „Au sui-mă-voiu cătră cei streini de
fealiu și-i vei da pre ei în mîinile meale?“ Și
zise Domnul: „Nu te vei sui întru întimpina-
rea lor; întoarce-te de la ei și te vei apropia
lîngă ei aproape de cel plîngătoriu. Și va fi 24
cînd vei auzi tu glasul clătirei desîșului plîngă-
toriuului, atuncea te vei pogorî cătră ei, căci
atuncea va ieși Domnul înaintea ta să taie în
războiul celor streini de fealiu’“. Și făcu David 25
în ce chip porunci lui Domnul și lovi pre cei
streini de fealiu de la Gavaon pînă la Gazira.

C A P V I

1 **S**i adună încă David tot tînărul den 1
Israil, ca vro 70000. Și să sculă și 2
mearse David și tot norodul ce era
împreună cu el, și den boiarrii Iudei, la
suire, ca să suie de acolo chivotul lui
Dumnăzău, peste carele s-au numit numele
Domnului puterilor șazînd preste heruvim 3
preste el. Și suiră chivotul Domnului preste
un car nou. Și rîdicară pre el den casa lui Ami- 4
nadav celui den deal. Și Oza și frații lui, fiii lui

Aminadav, trăgea carul împreună cu chivotul, și frații lui mergea înaintea sicriiului. Și David și toți fiii lui Israil, jucînd înaintea Domnului întru organe întinse cu vîrtute, și cu cîntări, și cu canoane, și cu alăute, și cu timpene, și cu țimbale, și cu fluiere. Și veniră pînă la ariile lui Nahor și întinse Oza mîna lui preste sicriiul lui Dumnezău ca să-l ție pre el; și-l ținu, căci îl cîrmise pre el vițelul. Și Să mînie cu urgie Domnul pre Oza și lovi acolo pre dînsul Dumnezău pentru obrăzniecie și muri acolo lîngă sicriiul Domnului, înaintea lui Dumnezău. Și să mîhni David pentru care lucru tăie Domnul tăiare întru Oza. Și să chemă locul acela Tăierea lui Oza, pînă în ziua aceasta. Și să temu David de Domnul în ziua aceea, zicînd: „Cum va intra cătră mine sicriiul lui Dumnezău?” Și nu vrea David ca să abată cătră dînsul sicriiul făgăduinței Domnului în cetatea lui David, și abātu pre el David la casa lui Avedara Ghetheului. Și au șazut sicriiul Domnului în casa lui Avedara Ghetheului luni 3 și blagoslovi Domnul toată casa lui Avedara și toate ale lui. Și să spuse împăratului David, zicînd: „Blagoslovi Domnul casa lui Avedara și toate ale lui, pentru sicriiul lui Dumnezău“. Și mearse David și sui sicriiul Domnului den casa lui Avedara la cetatea lui David, cu veselie. Și era împreună cu el ceia ce rîdica sicriiul Domnului: 7 danțuri – și jungheare de vițel și de miei. Și David răsuna cu organe întinse înaintea Domnului, și David – îmbrăcat în veșmînt luminos. Și David și toată casa lui Israil suiră sicriiul Domnului, cu strigare și cu glas de trîmbițe. Și să făcu sicriiul Domnului sosind pînă la cetatea lui David, și Melhol, fata lui Saul, să plecă pre fereastră și văzu pre împăratul David jucînd și zicînd cu lăuta înaintea Domnului; și defăimă pre el întru inima ei. Și aduseră înlăuntru sicriiul Domnului și-l puseră pre el la locul lui, la mijlocul cortului care au întins lui David; și aduse David ardere-de-tot înaintea Domnului și împăcăciuni. Și săvîrși David aducînd arderele ceale de tot și ceale de împăcări, și blagoslovi pre nărod întru numele Domnului puterilor. Și împărți la tot nărodul, la toată putearea lui Israil, de la Dan pînă la Versavie, den bărbat pînă în muiare, la fieștecarele cîte un covrig de pîine și cîte o bucată de carne friptă și cîte o scovardă den tîgaie. Și să duse tot nărodul, fieștecarele la casa lui. Și să întoarse David să blagoslovească casa lui. Și ieși Melhol, fata lui Saul, întru întimpinarea lui David și binecuvîntă lui și zise: „Ce s-au mărit astăzi împăratul lui Israil, carele s-au descoperit astăzi întru ochii slujnicilor robilor lui, în ce chip să descopere descoperindu-se unul dentru cei

ce joacă!“ Și zise David cătră Melhol: „Înaintea Domnului voiu juca. Și blagoslovit Domnul, Carele m-au ales pre mine decît pre tată-tău și decît toată casa lui, ca să mă puie întru povățuitoriu preste nărodul Lui, preste Israil. Și voiu juca și voiu sălta înaintea Domnului și mă voiu descoperi încă așa, și voiu fi nevreadnic întru ochii tăi, și cu slujnicile carele ai zis mie cum nu mă voiu slăvi“. Și Melholii, featii lui Saul, nu s-au născut copil pînă în ziua ce au murit.

CAP VII

Si să făcu cînd au șazut împăratul în casa lui, și Domnul îl moșteni pre el după împrejur de cătră toți vrăjmașii lui, Și zise împăratul cătră Nathan prorocul: „Iată dară, eu lăcuiescu în casa de chedru, și sicriiul lui Dumnezeu șade în mijlocul cortului“. Și zise Nathan cătră împăratul: „Toate cîte vor fi în inima ta, pasă și fă, căci Domnul e împreună cu tine“. Și să făcu în noaptea aceea, Și fu cuvîntul Domnului cătră Nathan, zicînd: „Pasă și zi cătră robul Mieu, David: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Nu tu Îm vei zidi Mie casă a lăcui Eu! Căci n-am lăcuit în casă den care zi am scos pre fiii lui Israil den Eghipet pînă în ziua aceasta, și eram umblind întru popas și în cort. Întru toate carele am petrecut întru tot Israilul, de grăind am grăit cătră un fealiu a lui Israil căruia am poruncit să pască pre nărodul Mieu, Israil, zicînd: ‘Pentru căce nu Mi-ai urzit Mie casă de chedru?’ Și acum aceste vei grăi robului Mieu, lui David: ‘Aceasta zice Domnul Tot-țiitoriu: ‘Luatute-am pre tine den stîna oilor, ca să fii tu întru povățuitoriu preste nărodul Mieu, pre Israil. Și eram împreună cu tine întru toate cîte mergeai și am surpat pre toț vrăjmașii tăi de cătră fața ta și te-am făcut numit după numele celor mari de pe pămînt. Și voiu pune loc norodului Mieu, lui Israil, și-l voiu răsădi pre el și va sălășlui deosebiș și nu va mai griji încă și nu va mai adaoge fiiul strîmbătății a-l smeri pre el ca de-nceput. Și den zilele carele am pus judecătoriu preste nărodul Mieu Israil, și te voiu odihni de cătră toți vrăjmașii tăi, și va spune Domnul ție că casă vei zidi Lui. Și va fi de să vor plini zilele tale și vei dormi cu părinții tăi, și voiu rădica săminția ta după tine, carele va fi den pîntecele tău, și voiu găti împărăția lui. Acesta va zidi casă numelui Mieu, îndirepta-voiu scaunul lui pînă în veac. Eu voiu fi lui Tată și el Îm va fi Mie fecior. Și de va veni strîmbătatea lui, și-l voiu mostra pre el cu toiagul oamenilor și întru pipăirea fiilor oamenilor, Iară mila Mea nu o voiu depărta de cătră el în ce chip am depărtat de la cei ce am depăr-

16 tat dentru fața Mea. Și să va încredința
 casa lui și împărăția lui pînă în veac înaintea
 Mea, și scaunul lui va fi îndreptatu în veac”.

17 După toate cuvintele acestea și după toată
 videnia aceasta, așa au grăit Nathan cătră
 18 David. Și întră împăratul David și șazu
 înaintea Domnului și zise: „Cine sînt eu,
 Domnul meu Doamne, și carea e casa mea,
 de m-ai iubit pre mine pentru acestea?
 19 Și m-am micșurat puțin înaintea Ta, Domnul
 meu Doamne, și ai grăit pentru casa robului
 Tău întru delungare! Și aceasta e leagea omu-
 20 lui, Domnul meu Doamne! Și ce va mai
 adaoge David încă a grăi cătră Tine? Și acum,
 Tu știi pre robul Tău, Domnul meu Doamne!
 21 Și pentru robul Tău ai făcut și după inema Ta
 ai făcut, tot binele acesta să-l arăți robului
 22 Tău! Pentru ca să Te mărescu, Domnul
 meu Doamne, căce nu iaste ca Tine și nu iaste
 Dumnezeu afară den Tine întru toate carele
 23 am auzit întru urechile noastre! Și cine e ca
 norodul Tău, Israil, altă limbă pre pămînt? În
 ce chip l-au povățuit pre el Dumnezău, ca să
 mîntuiască Luiș norod, ca să pui Tu nume, să
 faci mărima și arătare, ca să scoți Tu den fața
 norodului Tău, pre carii ai mîntuit Ție den
 24 Eghiptet, limbi și sălașuri? Și ai gătit Ție
 pre norodul Tău, Israil, întru norod pînă în
 veac, și Tu, Doamne, Te-ai făcut lor întru
 25 Dumnezău. Și acum, Domnul meu
 Doamne, cuvîntul carele ai grăit pentru robul
 Tău și casa lui, adeverești-l pînă în veac și fă
 26 în ce chip ai grăit. Și acum, mărescă-se
 numele Tău pînă în veac, zicînd: ‘Domnul
 Atotșitorul – Dumnezău preste Israil!’ Și casa
 robului Tău, David, va fi îndereptată înaintea
 27 Ta! Căce Tu, Doamne întru-tot-șuitoare,
 Dumnezăul lui Israil, ai descoperit ureache
 robului Tău, zicînd: ‘Casă-ț voui zidi ție!’
 Pentru aceeaa au aflat robul Tău inema lui ca
 28 să să roage cătră Tine ruga aceasta. Și
 acum, Domnul meu Doamne, Tu ești Dum-
 nezău, și cuvintele Tale vor fi adevărate; și ai
 grăit pentru robul Tău bunătățile acestea.
 29 Și acum, înceape și blagosloveaște casa robu-
 lui Tău ca să fie în veac înaintea Ta, căce Tu,
 Domnul meu Doamne, ai grăit, și den blagos-
 lovenia Ta să să blagoslovească casa robului
 Tău ca să fie în veac înaintea Ta“.

CAP VIII

1 **S**i fu după aceasta, și lovi David pre cei
 streini de fealiu și înfrînse pre ei și
 luo David cea osebită den mîna celor
 2 streini de fealiu. Și lovi David pre
 Moav și împărți pre ei cu funi,
 culcîndu-i pre ei pre pămînt; și să făcură
 ceale doao funituri de omorît și ceale doao
 funituri au prins vii. Și să făcu Moav lui
 3 David întru-robi, aducînd pocloane. Și
 lovi David pre Adrazar, feciorul lui Raav, îm-

păratul țării Suva, mergînd el ca să-ș puie
 mîna lui pre apa Efratului. Și au luat David
 4 de ale lui 1000 de cară și 7000 de călăreți și
 20000 de oameni pedestri; și sfărîmă David
 toate carăle și au lăsat dentr-însele 100 de
 5 cară. Și veni Siria Damascului să ajute lui
 Adrazar, împăratul de Suva, și lovi David în
 6 Sir 22000 de oameni. Și au pus David
 strajă în Siria cea de spre Damasc. Și fu Sirul
 lui David întru robi, aducînd pocloane. Și
 7 mîntui Domnul pre David întru toate care
 mergea. Și luo David lanțurile ceale de aur
 carele era la slugile lui Adrazar, împăratul
 8 Suvei, și le-au adus pre eale în Ierusalim.
 Și le luo pre eale Susachim, împăratul Eghi-
 9 petului, cînd să sui el la Ierusalim, în zilele lui
 Rovoam, fiul lui Solomon. Și de la Mete-
 vac și den ceale alease cetăți ale lui Adrazar
 au luat împăratul David aramă multă foarte;
 cu aceasta au făcut Solomon marea cea de
 aramă și stîlpii și scăldătoarele și toate vasele.
 Și auzi Thou, împăratul den Imath, că au
 10 înfrînt David toată putearea lui Adrazar. Și
 11 au trimis Thou pre Ieduram, fiul lui, cătră
 împăratu David, ca să întreabe pre el de ale
 păcii și să-l blagoslovească pre el pentru căci
 au bătut pre Adrazar și au lovit pre el; căci
 împotrivnic era lui Adrazar. Și în mînele lui
 era vase de argint și vase de aur și vase de
 aramă. Și acestea le-au sfințit împăratul
 12 David Domnului, cu argint și cu aur, carele au
 sfințit dentru toate cetățile carele au supus,
 den Idumea, Și de la Moav, și den fiii lui
 13 Amon, și den cei streini de fealiu, și den Ama-
 lic, și den prăzile lui Adrazar, feciorul lui
 Raav, împăratul Suvei. Și făcu David
 14 nume, și, învîrtejindu-se el, au lovit Idumea în
 Ghievelem, la vro 18000 de oameni. Și au
 15 pus în Idumea păzi, întru toată Idumea au
 pus. Și să făcură toți idumeii robi împăratului.
 Și mîntui Domnul pre David întru toate carele
 au mers. Și au împărățit David preste tot
 16 Israilul și era David făcînd judecată și direp-
 tate preste tot norodul lui, și Ioav, feciorul
 Saruiei, preste oaste, Și Iosafat, feciorul lui
 17 Ahilud, preste ceale de aduse aminte, Și
 18 Sadoc, feciorul lui Ahitov, și Ahimeleh, fecior-
 ul lui Aviathar – preoții, și Sasa – logofătul,
 Și Vaneas, feciorul lui Iodae, – sfeatnec și
 19 [peste] helethoi și [peste] fel[ethoi]. Și fiii lui
 David domni curții era.

CAP IX

1 **S**i zise David: „De iaste încă rămas în
 casa lui Saul, și voui face cu el milă,
 2 pentru Ioanathan?” Și den casa lui
 Saul era copil, și numele lui – Siva;
 și-l chemară pre el cătră David. Și zise
 cătră el împăratul: „Tu ești Siva?” Și zise: „Eu,
 3 robul tău!” Și zise împăratul: „De au rămas

den casa lui Saul încă om, și voi face cu el mila lui Dumnezeu?” Și zise Siva către împăratul: „Încă iaste fiu lui Ioanathan, vătămat la picioare”. Și zise lui împăratul: „Unde e acesta?” Și zise Siva către împăratul: „Iată, în casa lui Mahir, fiul lui Ammiil, den Lodava”. Și trimise împăratul David și luu pre el den casa lui Mahir, fiul lui Ammiir, den Lodovar. Și veni Memfivoste, feciorul lui Ionathan, feciorul lui Saul, către împăratul David și căzu preste fața lui și să închină lui. Și-i zise lui David: „Memfivoste?” Și zise: „Iată robul tău!” Și zise lui David: „Nu te teame, căci făcînd voi face cu tine milă, pentru Ionathan, tată-tău. Și voi așaza ție toată țarena lui Saul, tatălui tătîne-tău, și tu vei mânca pîine la masa mea pururea”. Și să închină lui Memfivoste și zise: „Cine sînt, robul tău, căci ai căutat pre cîinele cel mortu, cel aseamene mie?” Și au chemat împăratul pre Siva, copilașul lui Saul, și zise către el: „Toate cîte-s ale lui Saul, și toată casa lui, am dat fiului domnului tău. Și vei lucra lui pămîntul, tu și fiii tăi și robii tăi, și vei aduce fiului domnului tău pîini și vor mânca; și Memfivoste, fiul domnului tău, va mânca pîine pururea la masa mea”. Și la Siva era 15 feciori și 20 de robi. Și zise Siva către împăratul: „După toate cîte au poruncit domnul meu împăratul robului său, așa voi face, robul tău”. Și Memfivoste mânca la masa lui David, ca unul dentru fiii împăratului. Și la Memfivoste fiu mic era, și numele lui - Miha, și toată lăcuința casii lui Siva - robi lui Memfivoste. Și Memfivoste lăcuia în Ierusalim, căci la masa împăratului el pururea mânca. Și el era șchiop de amîndoao picioarele lui.

CAP X

Si să făcu după aceasta, și muri împăratul fiilor lui Ammon și împărăți Annon, fiul lui, în locul lui. Și zise David: „Face-voiu milă cu Annon, fiul lui Naas, în ce chip au făcut tatul lui împreună cu mine milă”. Și trimise David să-l mîngîie pre el în mîinile robilor lui, pentru tatul lui. Și mearseră fiii lui David la pămîntul fiilor lui Ammon. Și ziseră boiarii fiilor lui Ammon către Annon, stăpînul lor: „Au doară pentru căci cinsteaște David pre tată-tău înaintea ta căci au trimis ție pre cei ce te mîngîie? Nu ce pentru ca să cearce cetatea și să o iscodească pre ea ca să o surpe pre ea au trimis David slugile lui către tine?” Și au luat Annon slugile lui David și au ras barbele lor jumătate și le-au tăiat hainele lor jumătate, pînă la șoldurile lor. Și-i slobozi pre ei. Și spuseră lui David pentru oameni, și trimise întru întemпинarea lor, căci era oamenii batgiocuriș foarte; și zise împă-

ratul: „Sădeș la Ieriho pînă vor răsări barbele voastre, și vă veș întoarce”. Și văzură fiii lui Ammon că s-au rușinat norodul lui David, și au trimis fiii lui Ammon și au năimit pre Siria Vethraam și pre Siria Siva și pre Roov, 20000 de pedestri, și pre împăratu lui Amalic, Maaha, 1000 de oameni, și pre Istov, 12000 de oameni. Și auzi David și trimise pre Ioav și toată oastea celor striini. Și ieșiră fiii lui Ammon și au rînduit războiu lingă ușa porții, și Siria Suva și Roov și Istov și Amalic - singuri în țarenă. Și văzu Ioav că s-au făcut către el de către fața războiului de către față den potrivă și den dos, și alease den toți tinerii lui Israil și să rînduiră dempotriva Siriei. Și rămășița norodului au dat în mîna lui Avesa, fratele lui, și să rîndui împotriva fiilor lui Ammon. Și zise: „De să va întări Siria preste mine, și veș fi mie întru mîntuire; și de să vor întări fiii lui Ammon preste tine, și vom hi a te mîntui. Îmbărbătează-te, și să ne întărim pentru norodul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul va face binele întru ochii Lui”. Și să apropie Ioav și norodul lui împreună cu el la războiu către Siria, și au fugit de către fața lui. Și fiii lui Ammon văzură că au fugit Siria, și fugiră de către fața lui Avesa și intrară în cetate. Și să întoarse Ioav de către fața fiilor lui Ammon și mearse în Ierusalim. Și văzu Siria că au greșit înaintea lui Israil și să adunară într-un loc. Și trimise Adrazar și strînse pre Siria cea decindea de rîul lui Halamac; și veniră la Elam, și Sovac, domnul puterii lui Adrazar, înaintea lor. Și spuse lui David și strînse pre tot Israilul și trecu Iordanul și sosi la Elam; și să rîndui Siria împotriva lui David și deade războiu cu el. Și fugi Siria de către fața fiilor lui Israil. Și ucise David den Siria 700 de cară, și 40000 de călăreși, și pre Sovac, domnul puterii lui, îl lovi și muri acolo. Și văzură toți împărății, robii lui Adrazar, că au greșit înaintea lui Israil și veniră de bunăvoie cu Israil și slujiră lor. Și să spămîntară Siria ca să mai mîntuiască încă pre fiii lui Amon.

CAP XI

Si să făcu întorcîndu-se anul, la vremea ieșirii împărăților, și trimise David pre Ioav, și pre slugile lui împreună cu el, și pre tot Israilul, și au stricat pre fiii lui Ammon; și șăzură prejur Ravath. Și David șăzu în Ierusalim. Și fu de către sară, și David să sculă den așternutul lui și umbla pren foișorul casii împăratului; și văzu muiare scăldîndu-se

den foișor, și muiarea – frumoasă la chip
 3 foarte. Și trimise David și cercă pre
 muiare. Și zise: „Au nu iaste aceasta Virsavie,
 4 fata lui Eliav, muiarea Uriei Hetteului?” Și
 trimise David slugi și luo pre ea. Și întră cătră
 ea și dormi cu ea. Și ea, curățindu-se de necu-
 5 răția ei, și să întoarse la casa ei. Și luo în pîn-
 tece muiarea. Și, trimițînd, porunci lui
 David și zise: „Iată, eu sînt în pîntece
 6 grea“. Și trimise David cătră Ioav, zicînd:
 „Trimite cătră mine pre Urie Hetteul“. Și tri-
 7 mise Ioav pre Urie cătră David. Și veni
 Urie și întră cătră el. Și întrebă David: „În
 pace – Ioav? Și întru pace – norodul lui? Și
 8 întru pace – războiul lui?” Și zise David
 Uriei: „Pogoară-te la casa ta și spală picioa-
 rele tale“. Șe ieși Urie den casa împăratului; și
 9 ieși după dînsul ospăț de la împăratul. Și
 dormi Urie lîngă ușa casii împăratului,
 împreună cu toți robii domnului său, și nu
 10 s-au pogorît la casa lui. Și povestiră lui
 David, zicînd că: „Nu s-au pogorît Urie la casa
 lui“. Și zise David cătră Urie: „Nu den cale tu
 11 vii? Căce nu te-ai pogorît la casa ta?” Și
 zise Urie cătră David: „Chivotul și Israil și
 Iuda lăcuiescu în corturi, și domnul meu,
 Ioav, și robii domnului meu pre fața țarenii
 tăbărăscu. Și eu voiu întra în casa mea să
 mănîncu și să beau și să dormu cu muiarea
 mea? Viu sufletul tău, de voiu face cuvîntul
 12 acesta!“ Și zise David cătră Urie: „Săzi
 aicea încă astăzi, și mîine te voiu trimite“. Și
 au șazut Urie în Ierusalim în ziua aceea și a
 13 doao zi. Și-l chemă pre el David și au mîn-
 cat înaintea lui și au băut și au îmbătat pre el.
 Și ieși sara ca să dormă la așternutul lui, cu
 robii domnului lui, și la casa lui n-au pogo-
 14 rît. Și să făcu dimineață și scrise David
 15 carte cătră Ioav și trimise cu mîna Uriei. Și
 scrise în carte, zicînd: „Pune pre Urie în
 preajma războiului celui tare și să vă întoar-
 ceți denapoia lui, și să va răni și va
 16 muri“. Și fu păzînd Ioav la cetate, și puse
 pre Urie la locul unde știia că oamenii puterii
 17 sînt acolo. Și ieșiră oamenii cetății și să
 bătea împreună cu Ioav; și au căzut den
 norod, den robii lui David, și muri și Urie Het-
 18 teul. Și trimise Ioav și porunci lui David
 toate cuvintele războiului ca să le grăiască
 19 cătră împăratul. Și porunci celui trimis,
 zicînd: „După ce vei săvîrși toate cuvintele
 20 războiului să grăiești cătră împăratul, Și va
 fi de să va sui mînia împăratului și va zice ție:
 ‘Ce căci v-ați apropiat cătră cetate a vă bate?
 N-ați știut că voru săgeta de asupra zidului?
 21 Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul lui Ierovaal,
 fiul lui Nir? Au nu muiare au aruncat o bucată
 de piatră de moară asupra lui de asupra zi-

dului și au murit la Thamnasi? Pentru căci
 v-ați apropiat la zidu?’, și vei zice: ‘Și Urie
 Hetteul au murit’“. Și mearse trimisul lui 22
 Ioav cătră împăratul la Ierusalim, și mearse și
 spuse lui David toate cîte au poruncit lui Ioav,
 toate cuvintele războiului. Și să mînie 23
 David cătră Ioav și zise David cătră cel trimis:
 „Pentru căci v-ați apropiat lîngă cetate ca să
 vă bateți? Au n-ați știut că vă veți răni de la
 zid? Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul 24
 lui Ierovaal? Au nu muiare au aruncat preste
 el o bucată de piatră de moară de pre zidu și
 au murit la Thamnasi? Pentru căci v-ați apro-
 pîiat lîngă zidu?“ Și zise trimisul cătră 25
 David: „Căci s-au întărit preste noi oamenii,
 și ieșiră asupra noastră la țarină și ne-am
 făcut asupra lor pînă la ușa cetății, Și au 26
 săgetat ceia ce săgeată asupra slugilor tale de
 asupra zidului și au murit dentru slugile
 împăratului, și încă robul tău, Urie Hetteul, au
 murit“. Și zise David cătră cel trimis: 27
 „Aceasta vei grăi lui Ioav: ‘Nu rău fie întru
 ochii tăi cuvîntul acesta, căci uneori așa și
 alteori așa va mînca sabia. Întăreaște războiul
 tău la cetate și o surpă pre ea și biruiaște pre
 ea!’“ Și auzi muiarea Uriei că au murit 28
 Urie, bărbatul ei, și au plîns pentru bărbatul
 ei. Și trecu jalea și trimise David și o adună 29
 pre ea la casa lui. Și să făcu lui muiare și să
 născu lui fiu. Și rău să arată cuvîntul carele
 au făcut David întru ochii Domnului.

CAP XII

1 trimise Domnul pre Nathan proro- 1
 cul cătră David. Și întră la el și-i zise
 lui: „Spune-mi dară mie judecată – și
 zise lui –: 2 oameni era într-o cetate,
 unul bogat și unul sărac. Și la cel 2
 bogat era turme și cirezi multe foarte, Și la 3
 cel sărac nu era nemica, fără de numai o mie-
 lușa mică, carea au agonisitu-o și o au cruțat și
 au hrănit-o pre ea și au crescut împreună cu
 el și împreună cu fiii lui deodată; den pîinea
 lui mînca și den păharul lui bea și în sînul lui
 dormiia, și era lui ca o fată. Și veni călătoriu 4
 la omul cel bogat, și nu se îndură să ia den
 turmele lui și den cirezile lui ca să facă strei-
 nului ce au venit cătră el, ce luo mieluşaua
 omului celui sărac și au făcut pre ea omului ce
 au venit cătră el“. Și să mînie David cu 5
 urgie foarte pre om, și zise David cătră
 Nathan: „Viu Domnul, că fiu de moarte iaste
 omul carele au făcut aceasta. Și mieluşita o 6
 va plăti înșăptit, pentru căci că au făcut cuvîntul
 acesta și pentru care nu s-au îndurat“. 7
 Și zise Nathan cătră David: „Tu ești omul ce ai
 făcut aceasta! Aceastea zice Domnul Dumne-
 zăul lui Israil: ‘Eu sînt Carele te-am uns

pre tine în împărat preste Israil și Eu sînt Cela
ce te-am mîntuit pre tine den mîna lui Saul
8 Și am dat ție casa domnului tău și muierile
domnului tău în sînul tău și am dat ție casa lui
Israil și a Iudei. Și, de iaste puțin ție, voi
9 adaoge ție ca și aceastea. Și ce căci ai defăi-
mat cuvîntul Domnului, ca să faci rău întru
ochii Domnului? Pre Urie Hetteul l-ai omorît
cu sabie și pre muiarea lui ai luat în muiare
ție, și pre el ai ucis cu sabia fiilor lui
10 Ammon. Și acum, nu se va depărta sabia
den casa ta pînă în veac, pentru căci că M-ai
defăimat pre Mine și ai luat pre muiarea Uriei
Hetteului ca să-ți fie ție întru muiare’.
11 Aceastea zice Domnul: ‘Iată, Eu rîdic asupra
ta reale den casa ta și voi lua pre muie-
rile tale înaintea ochilor tăi și voi da
aproapelui tău, și se va culca cu muierile tale
12 înaintea soarelui acestuia. Căci ai făcut pre
ascuns, și Eu voi face cuvîntul acesta înain-
tea a tot Israilul și înaintea soarelui acestuia’.
13 Și zise David lui Nathan: „Greșit-am Domnu-
lui!“ Și zise Nathan cătră David: „Și Domnul
14 au mutat păcatul tău, nu vei muri. Fără
numai că întăritîndu ai întăritat pre vrăjmașii
tăi cu cuvîntul acesta, și încă fiul tău, ce au
15 născut ție, cu moarte va muri“. Și să duse
Nathan la casa lui. Și zdrobi Domnul pre copi-
lașul carele au născut muiarea Uriei lui David
16 și bolnăvi. Și cercă David pre Dumnezeu
pentru copilaș și posti David post; și întră și
17 mase și dormi pre pămînt. Și să sculară la
el cei mai bătrîni ai casii lui să-l scoale pre el
de la pămînt, și n-au vrut și n-au mîncat
18 împreună cu ei pîine. Și fu în ziua a șaptea,
și muri copilașul. Și să temură robii lui David
să-i spuie lui că au murit copilașul, căci au zis:
„Iată, cînd încă copilașul trăia, am grăit cătră
el și n-au ascultat glasul nostru. Și cum vom
zice cătră el că au murit copilașul? Și va face
19 reale“. Și pricepu David că slugile lui șop-
tescu și socoti David că au murit copilașul. Și
zise David cătră slugile lui: „Au murit-au
20 copilașul?“ Și ziseră: „Ău murit“. Și să
sculă David de pre pămînt și s-au scaldat și
s-au uns și-ș premeni hainele lui și întră în
Casa lui Dumnezeu și să închină Lui. Și întră
în casa lui și cerșu pîini a mînca. Și pusără lui
21 pîine și au mîncat. Și ziseră slugile lui cătră
el: „Ce iaste cuvîntul acesta carele ai făcut
pentru copilaș? Căci, încă copilașul fiind viu,
plîngeai și postii ai și bdenuiai, și, cînd au
murit copilașul, te-ai sculat și ai mîncat pîine
22 și ai băut!“ Și zise David: „Pînă cînd trăia
încă copilașul, am postit și am plîns, căci am
zis: ‘Cine știe de mă va milui Domnul și va trăi
23 copilașul?’ Și acum au murit; pentru căci
aceasta eu postescu? Au putea-voiu întoarce pre

dînsul încă? Că eu voi mearge cătră el, și
el nu să va întoarce cătră mine“ Și mîngîia 24
David pre Versavie, muiarea lui, și întră cătră
ea și dormi cu ea. Și zemisli și născu fiu
și chemă numele lui Solomon, și Domnul iubi
pre el. Și trimise cu mîna lui Nathan 25
prorocului și-i numi numele lui Iededî, cu
cuvîntul Domnului. Și deade războiu Ioav 26
la Ravaath fiilor lui Ammon și au luat cetatea
împărăției. Și au trimis Ioav vestitoriu 27
cătră David și zise: „Dat-am războiu la
Ravath și am luat cetatea apelor. Și acum, 28
adună rămășița norodului și te tăbăraște
asupra cetății și o ia mai nainte pre ea, pentru
ca să nu iau eu mai ainte cetatea și să va
chema numele meu preste ea“. Și adună 29
David tot norodul și mearse la Ravath și
deade războiu întru ea și o luo pre ea. Și au 30
luat cununa lui Molhom, împăratului lor, den
capul lui, și cumpăna ei – un talant de aur și de
piatră scumpă, și era pre capul lui David; și
prăzile cetății au scos multe foarte. Și pre 31
norodul pre carele era întru ea l-au scos afară
și i-au pus la firăstrău și la ciulinii cei de hier
și la cuțitoaiele ceale de hier și i-au petrecut
pre ei pren cărămidărie. Și așa au făcut tutu-
ror cetăților fiilor lui Ammon. Și să întoarce
David și tot Israilul la Ierusalim.

CAP XIII

i să făcu după aceasta, și la Avesalom, 1
fiiul lui David, era sor frumoasă la
chip foarte, și numele ei – Thamar; și
o iubi pre ea Amnon, fiiul lui David.
2 Și să chinuia Amnon cît bolia foarte
pentru Thamar, soru-sa, căci fecioară era
aceasta și greu era întru ochii lui Amnon ca
să-i facă ceva ei. Și era la Amnon tovarăș, 3
și numele lui – Ioanadav, fiiu lui Samaa, fra-
telui lui David. Și Ioanadav – om înțelept
foarte. Și zise lui: „Ce-ți iaste că așa 4
bolești, fiiul împăratului, dimeneată-dime-
neață? Nu-m vei povesti mie?“ Și zise lui
Amnon: „Pre Thamar, sora lui Avesalom, fra-
telui meu, eu iubesc“. Și zise lui Ionadav: 5
„Culcă-te pre așternutul tău și te bolnăveaște.
Și va întra tată-tău să te vază, și vei zice cătră
el: ‘Să vie dară Thamar, sora mea, și să mă
caute și să facă înaintea ochilor miei 2 colăcei,
ca să văz și să mănînc den mîinile ei’“. Și 6
să culcă Amnon și boli. Și întră împăratul ca
să-l vază pre el și zise Amnon cătră împăra-
tul: „Vie dară Thamar, sora mea, cătră mine și
sucească înaintea ochilor miei 2 colăcei și voi
mînca den mînele ei“. Și au trimis David 7
cătră Thamar acasă, zicînd: „Pasă dară la casa
lui Amnon, fratelui tău, și fă lui de mîncat“.
Și mearse Thamar la casa lui Amnon, fratelui ei, 8
și el culcat fiind. Și luo faină și frămîntă și suci
înaintea ochilor lui și coapse colăceii. Și 9

luo tigaia în carea turnă și turnă înaintea lui, și nu vru să mănînce. Și zise Amnon: „Scoateți tot omul de asupra mea!“ Și scoaseră tot omul de asupra lui. Și zise Amnon către Thamar:

10 „Adu-mi înlăuntru în cămară mîncarea și voui mîncă den mîna ta“. Și luo Thamar colăceii

11 carii i-au făcut Și aduse înlăuntru, lui Amnon, fratelui ei, la așternut. Și aduse lui ca să mănînce, și să apucă de ea și-i zise ei:

12 „Vino de te culcă cu mine, sora mea“. Și-i zise lui: „Nu, fratele meu, să nu mă smerești, căci nu se va face așa în Israil. Să nu faci

13 nebunia aceasta. Și eu unde voui purta ocară mea? Și tu vei fi ca unul den cei fără de minte întru Israil. Și acum, grăiaște dară către împăratul, căci nu mă va opri de cătră tine“.

14 Și n-au vrut Amnon să asculte glasul ei și au biruit preste ea și au smerit pre ea și s-au culcat cu ea. Și o urî pre ea Amnon urîciune mare foarte, că mare era urîciunea ce au urît pre ea, mai mare de dragostea ce au îndrăgit pre ea. Și-i zise ei Amnon: „Scolă-te, pasă!“

16 Și zise lui Thamar: („Ba, frate), căci mai mare e răul cel de apoi decît cel dentîu carele ai făcut cu mine, ca să mă gonești pre mine“. Și

17 n-au vrut Amnon ca să asculte glasul ei. Și chemă copilașul lui cela ce era ispravnic casii lui și-i zise lui: „Scoate dară pre aceasta afară

18 de la mine și închide ușa după dînsa!“ Și preste ea era îmbrăcăminte pînă în glezne, căci așa să îmbrăca featele împăratului ceale fecioare îmbrăcămintele lor. Și scoase pre ea

19 sluga lui afară și închise ușa după dînsa. Și luo Thamar cenușă și puse pre capul ei și îmbrăcăminte cea preste ea pînă în glezne o rupse; și puse mînile ei preste capul ei și

20 mearse mergînd și strigînd. Și zise către ea Avesalom, fratele ei: „Au Amnon, fratele tău, au umblat cu tine? Și acum, sora mea, asurzează-te, căci frate ție iaste. Să nu pui la inima ta ca să grăiești cuvîntul acesta“. Și șazu Thamar văduind la casa lui Avesalom,

21 fratele ei. Și auzi împăratul David toate cuvintele aceastea și să mînie foarte, și nu mîhni duhul lui Amnon, fiului său, căci iubia

22 pre el, căci dentîu născut lui era. Și n-au grăit Avesalom împreună cu Amnon den rău pînă în bine, pentru că urîia Avesalom pre Amnon, pre cuvîntul carele au smerit pre

23 Thamar, sora lui. Și să făcu întru 2 ani de zile, și era tunzînd lui Avesalom la Velasor, ceaea ce să ține de Efraim, și au chemat Avesalom pre toți fiii împăratului. Și veni Avesalom

24 către împăratul și zise: „Iată dară, tund robului tău; să meargă dară împăratul și slugile lui împreună cu robul tău“. Și zise împăratul către Avesalom: „Nu dară, fiul meu, să nu meargem toți noi și să nu ne îngreuiem preste tine“. Și-l sili pre el, și n-au vrut ca să meargă; și-l blagoslovi

pre el. Și zise Avesalom către el: „Și de nu, 26 meargă dară cu noi Amnon, fratele meu“. Și-i zise lui împăratul: „Pentru căci va mearge Amnon împreună cu tine?“ Și-i sili pre el

27 Avesalom și trimise împreună cu el pre Amnon și pre toți fiii împăratului. Și au

28 făcut Avesalom ospăț ca și ospățul împăratului. Și porunci Avesalom slugilor lui, zicînd: „Vedeți, deaca se va smeri inima lui Amnon de vin și voui zice către voi: ‘Loviți pre Amnon!’ , și-l omoriți pre el. Să nu vă teameți, căci au nu-s eu cela ce poruncesc voao? Îmbărbătați-vă și vă faceți întru fiii puterii!“

29 Și au făcut slugile lui Avesalom lui Amnon în ce chip au poruncit lor Avesalom. Și să sculară toți fiii împăratului și șazu om preste mușcoiul lui și fugiră. Și fu fiind ei în cale, și auzul

30 veni către David, zicînd: „Lovit-au Avesalom pre toți fiii împăratului, și n-au rămas dentru ei nici unul“. Și să sculă împăratul și spin-

31 tecă hainele lui și dormi pre pămînt, și toate slugile lui cei ce sta împrejurul lui rupseră hainele lor. Și răspunse Ioanadav, feciorul

32 lui Samaa, fratele lui David, și zise: „Nu zică domnul meu împăratul că pre toți copilașii, fiii împăratului, i-au omorît, căci numai Amnon singur au murit; căci pre gura lui Avesalom era zăcînd, den ziua carea au smerit pre Thamar, sora lui. Și acum, să nu puie dom-

33 nul meu împăratul pre inima lui, zicînd că toți fiii împăratului au murit, căci numai Amnon singur au murit“. Și fugi Avesalom. Și rădică copilașul-strajnicul ochii lui și văzu.

34 Și iată norod mult venind în cale denapoia lui, den coastele muntelui la pogoriș. Și mearse strajnicul și spuse împăratului și zise: „Oameni am văzut den calea cea de spre

35 Oran, de o parte a muntelui“. Și zise Ioanadav către împăratul: „Iată, fiii împăratului de față sînt! După cuvîntul robului tău, așa s-au făcut“. Și fu cînd săvîrși grăind, și iată, fiii

36 împăratului veniră și ridicară glasul lor și plînseră; și încă și împăratul și toate slugile lui au plîns plîngere mare foarte. Și Avesalom

37 au fugit și mearse către Tholmi, feciorul lui Emiud, împăratul Ghiedsurii, la pămîntul Hamaahad. Și au plîns împăratul David preste fiul lui toate zilele. Și Avesalom au

38 fugit și au mers la Ghiesur și era acolo ani 3. Și să potoli duhul împăratului ca să iasă

39 denapoia lui Avesalom, căci s-au mîngîiat pentru Amnon că au murit.

CAP XIV

i conosci Ioav, fiul Saruiei, că inima 1 împăratului iaste pre Avesalom. Și au trimis la Thecoe și au luat 2 de acoloa fămeaie înțeleaptă și zise către ea: „Plînge dară și te îmbracă în haine de jale; și să nu te ungi cu untdelemn și vei fi ca o muiare

3 jălind pre mort preste multe zile; Și vei
 merge cătră împăratul și vei grăi cătră dînsul
 după cuvîntul acesta“. Și puse Ioav cuvîntul
 4 lui în rostul ei. Și veni muiarea thecoianca
 cătră împăratul și au căzut preste fața ei la
 pămînt și i să închină lui și zise: „Mîntuiaște,
 5 împărate, mîntuiaște!“ Și zise cătră ea
 împăratul: „Ce iaste ție?“ Și ea zise: „Și foarte
 muiare vădುವೆ eu sînt și au murit bărbatul
 6 meu. Și la roaba ta – 2 feciori; și s-au sfădit
 amîndoi la cîmpu, și nu era cine să-i scoață în
 mijlocul lor; și au lovit unul pre fratele lui și
 7 l-au omorît pre el. Și iată, s-au sculat toată
 moștenirea cătră roaba ta și au zis: ‘Dă pre
 cela ce au lovit pre fratele lui și-l vom omorî
 pre el pentru sufletul fratelui lui care au omo-
 rît; și vom rădica și pre moșneanul vostru!’
 Și vor stinge cărbunele meu cela ce au rămas,
 ca să nu puie bărbatului meu rămășiță și
 8 nume preste fața pămîntului“. Și zise
 împăratul cătră muiare: „Pasă sănătoasă la
 9 casa ta, și eu voi porunci pentru tine“. Și
 zise muiarea thecoianca cătră împăratul:
 „Asupra mea – fărădelegea, domnul meu
 împărate, și pre casa tătîne-mieu! Împăratul
 10 și scaunul lui – nevinovat“. Și zise împăra-
 tul: „Cine e cel ce grăiaște cătră tine? Și vei
 aduce pre el cătră mine, și nu va mai adaoge
 11 încă a să atinge de el“. Și zise muiarea:
 „Aducă-ș aminte dară împăratul de Domnul
 Dumnezăul lui cînd să va înmulți rudenia sîn-
 gelui ca să strige, și ca să nu rădice pre fiul
 mieu!“ Și zise: „Viu e Domnul, de va cădea
 12 den părul fiului tău pre pămînt!“ Și zise
 muiarea: „Grăiască dară roaba ta cătră dom-
 nul meu împăratul cuvînt“. Și zise:
 13 „Grăiaște!“ Și zise muiarea: „Pentru căce
 ai socotit aceasta așa pre norodul lui Dumne-
 zău? Au den rostul împăratului cuvîntul
 acesta, ca o greșală, ca să nu întoarcă împăra-
 tul pre cel gonit al lui? Căce cu moarte vom
 muri și ca apa ceaea ce să pogoară pre
 pămînt, carea nu să va aduna. Și nu va lua
 Dumnezău suflet, și socotind ca să scoață de
 15 la El pre cel gonit. Și acum ce am venit a
 grăi cătră împăratul domnul meu cuvîntul
 acesta, că mă va vedea norodul; și va grăi
 roaba ta: ‘Grăiască dară cătră domnul meu
 împăratul, cîndai va face împăratul cuvîntul
 16 roabei lui’. Că va asculta împăratul, mîn-
 tuiască dară pre roaba lui den mîna omului
 celuia ce cearcă să mă rîdice pre mine și pre
 17 fiul meu de la moștenirea lui Dumnezău. Și
 va grăi roaba ta: ‘Facă-să dară cuvîntul domnu-
 lui meu împăratului întru jîrtvă, căce în ce chip
 îngerul lui Dumnezău, așa domnul meu împăra-
 tul, a auzi bunul și răul. Și va fi împreună cu tine
 18 Domnul Dumnezăul tău‘“. Și au răspuns

împăratul și zise cătră muiare: „Să nu ascunzi
 dară de cătră mine cuvînt carele eu te voi
 întreba pre tine“. Și zise muiarea: „Grăiască
 dară domnul meu împăratul!“ Și zise 19
 împăratul: „Au mîna lui Ioav întru toate
 aceastea împreună cu tine?“ Și răspunse și
 zise muiarea împăratului: „Viu e sufletul tău,
 domnul meu împărate, de iaste den dereapta
 au den stînga den toate cîte au grăit domnul
 meu împăratul, căce robul tău Ioav, el mi-au
 poruncit mie și el au pus în rostul roabei tale
 toate cuvintele aceastea. Pentru ca să învâ- 20
 luiescu fața cuvîntului acestuia, au grăit robul
 tău Ioav cuvîntul acesta, și domnul meu
 împăratul – înțelept ca înțelepciunea îngeru-
 lui lui Dumnezău, ca să conoască toate ceale
 den inema ta“. Și zise împăratul cătră Ioav: 21
 „Iată dară, am făcut ție după cuvîntul tău
 acesta. Pasă, întoarce pre copilașu, pre Ave-
 salom“. Și căzu Ioav preste fața lui pre 22
 pămînt și să închină și binecuvîntă pre împă-
 ratul. Și zise Ioav: „Astăzi au conoscut robul
 tău că am aflat har întru ochii tăi, domnul
 meu împărate, căci au făcut domnul meu
 împăratul cuvînt robului tău“. Și să sculă 23
 Ioav și mearse la Ghiethsur și aduse pre Ave-
 salom la Ierusalim. Și zise împăratul: „Să 24
 să întoarcă la casa lui și fața mea să nu o
 vază!“ Și să întoarse Avesalom la casa lui și
 fața a împăratului nu o văzu. Și ca Avesa- 25
 lom nu era om frumos întru tot Israilul, laudat
 foarte, den urma piciorului și pînă în creaste-
 tul lui nu era întru el hulă. Și cînd tundea el 26
 capul lui – și fu de-nceputul zilelor întru zile
 daca să tundea, căci să îngreuia preste el –, și,
 tunzîndu-l pre el, au pus părul capului lui 200
 de sicile, cu sicilul cel împărătesc. Și să năs- 27
 cură lui Avesalom 3 feciori și o fată, și numele
 ei, Maoha; aceasta era muiare frumoasă la
 chip foarte, și să făcu muiare lui Rovoam,
 feciorul lui Solomon, și-i născu lui pre Avia.
 Și au șazut Avesalom în Ierusalim 2 ani de 28
 zile, și fața împăratului n-au văzut. Și tri- 29
 mise Avesalom cătră Ioav, ca să-l trimiță pre
 el cătră împăratul; și n-au vrut să meargă
 cătră el. Și au trimis încă de al doilea rînd
 cătră el și n-au vrut să meargă. Și zise Avesa-
 lom cătră slugile lui: „Vedeți dară partea în 30
 țarena lui Ioav lipită de mine, și lui acolo
 oarze; păsați și o aprindeți cu foc pre ea!“ Și
 au ars slugile lui Avesalom partea lui Ioav cu
 foc. Și mearseră robii lui Ioav cătră el, 31
 rumpîndu-ș hainele lor, și ziseră: „Ars-au
 robii lui Avesalom partea cu foc“. Și să sculă
 Ioav și au venit cătră Avesalom acasă și zise
 cătră el: „Pentru căci au ars slugile tale partea
 mea cu foc?“ Și zise Avesalom cătră 32
 Ioav: „Iată, am trimis cătră tine, zicînd:

‘Vino aicea și te voi trimite către împăratul, zicînd: ‘Pentru căci am venit de la Ghiethsur? Bine mie era ca să fiu acolo. Și acum, iată, fața împăratului n-am văzut; iară de iaste întru mine strîmbătate, și mă omoară pre mine’“.

33 Și întră Ioav către împăratul și-i spuse lui. Și au chemat pre Avesalom și au intrat către împăratul și s-au închinat lui și au căzut preste fața lui pre pămînt înaintea feații împăratului și foarte sărută împăratul pre Avesalom.

C A P X V

1 **S**i fu după aceastea, și-ș făcu lui Avesalom cară și călăreți, și 50 de oameni să alerge înaintea lui. Și mîneacă

2 Avesalom și stătu de spre mîna căii porții. Și să făcu, tot omul la carele era judecată au venit către împăratul la judecată, și strigă către el Avesalom și-i zise lui: „Den care cetate ești tu?“ Și zise omul: „Dentr-un

3 neam al lui Israil – robul tău“. Și zise către el Avesalom: „Iată, cuvintele tale-s bune și lesne, și cel ce să auză nu iaste ție de lîngă

4 împăratul“. Și zise Avesalom: „Cine mă va pune judecătoriu pre pămînt, și la mine va veni tot omul la carele va fi price și judecată,

5 și-l voi îndirepta pre el“. Și fu cînd să apropia om a i să închina lui, și întinse mîna lui și să apucă de el și sărută pre el. Și făcu

6 Avesalom după cuvîntul acesta la tot Israilul, la ceia ce veniia la judecată către împăratul. Și făcea ale lui Avesalom inemile fiilor lui

7 Israil. Și să făcu după 40 de ani, și zise Avesalom către tatul lui: „Mearge-voiu dară și voiu plăti rugile carele m-am făgăduit Domnului, în Hevron. Căci rugă s-au rugat

8 robul tău cînd lăcuia în Ghiedsur la Siria, zicînd: ‘De mă va întoarce întorcîndu-mă Domnul la Ierusalim, și voiu sluji Domnului’“.

9 Și-i zise lui împăratul: „Pasă în pace“. Și sculîndu-se, mearse la Hevron. Și trimise

10 Avesalom iscoade în toate neamurile lui Israil, zicînd: „Cînd veți auzi voi glasul Domnului, și veți zice: ‘Împărățit-au Avesalom în Hevron!’“ Și au mers împreună cu Avesalom 200 de oameni den Ierusalim aleși, și,

11 mergînd, cu prostimea lor, n-au știut tot cuvîntul. Și au trimis Avesalom și au chemat pre Ahitofel Galamoneanul, pre sfeatnicul lui David, den cetatea lui, de la Gola, jîrtvuind el jîrtvele. Și să făcu unire tare, și norodul ce mergea și mult, cu Avesalom. Și

12 veni vestitoriul către David, zicînd: „Să făcu inima oamenilor lui Israil denapoia lui Avesalom“.

13 Și zise David la toate slugile lui, la cei ce era împreună cu el în Ierusalim: „Sculați-vă și să fugiți, căci nu iaste noao mîntuire de către fața lui Avesalom. Sîrguiți a mearge, pentru ca să nu sîrguiască și ne va apuca pre noi și va scoate asupra noastră

răul și va lovi cetatea cu gură de sabie“. Și 15

ziseră slugile împăratului către împăratul: „După toate cîte va aleage domnul nostru împăratul, iată, slugile tale“. Și ieși împăratul cu toată casa lui cu picioarele lor. Și lăsă împăratul pre ceale zece muieri, pre țiitoarele lui, ca să păzească casa. Și ieși împăratul 17

Și toate slugile lui pedestri și au stătut 18 în casa cea departe. Și toate slugile lui de spre mîna lui mergea: și tot herethi, și tot felethi, și toți ghietheii, 600 de oameni, ceia ce au venit pedestri den Ghieth, mergea pre aproape de spre fața împăratului. Și zise împăratul 19

către Ethi Ghietheul: „Pentru căci mergi și tu cu noi? Întoarce-te și lăcuiaște împreună cu împăratul, căci strein ești tu și căci ai nemernicit tu de la locul tău. De ai venit ieri, și 20

astăzi te voiu porni ca să mergi cu noi? Și eu merg oriunde voiu mearge. Pasă și te întoarce, și întoarce pre frații tăi împreună cu tine, 21

Și Domnul va face cu tine milă și adevar!“ Și răspunse Ethi împăratului și zise: 22

„Viu e Domnul și viu domnul meu împăratul, că în locul unde va fi domnul meu împăratul, și săvai la moarte, și săvai la viață, că acolo va fi robul tău“. Și zise împăratul către Ethi: 23

„Vino și treci cu mine!“ Și trecu Ethi Ghe-theanul, și împăratul, și toate slugile lui, și toată gloata ce era cu dînsul. Și tot pămîntul plîngea cu glas mare. Și tot nărodul mergea, și împăratul trecu pîriul Chiedrilor. Și tot norodul și împăratul mergea pre fața drumului pre pustiiu. Și iată și Sadoc preotul, și 24

toți leviții împreună cu el, rădicînd sicriiul făgăduinții Domnului de la Thevar; și au pus sicriiul făgăduinții Domnului Dumnezău, și să sui Aviathar pînă au încetat tot norodul a să strînge den cetate. Și zise împăratul către 25

Sadoc: „Întoarce sicriiul lui Dumnezău la cetate. De voiu afla har întru ochii Domnului, și mă va întoarce și-m va arăta mie pre el și podoaba lui. De va zice așa: ‘N-am vrut 26

întru tine’, iată, eu sînt, facă mie după binele întru ochii Lui“. Și zise împăratul lui Sadoc 27

preotul: „Vedeți, tu te întoarce la cetate cu pace, și Ahimaas, feciorul tău, și Ioanathan, feciorul lui Aviathar, amîndoi feciorii voștri împreună cu voi. Vedeți, eu sînt voiu mînea 28

la Ravaoth al pustiiului pînă va veni cuvînt de la voi ca să-m spuie mie“. Și au întors Sadoc 29

și Aviathar sicriiul lui Dumnezău la Ierusalim și au șazut acolo. Și David să suia suișul Munte-lui Maslinului, suindu-se și plîngînd, și capul acoperit, și el mergea desculț, și tot norodul ce era cu el descoperi omul capul lui, și să suia suindu-se și plîngînd. Și să spuse lui 31

David, zicînd: „Și Ahitofel – întru cei jurați cu Avesalom“. Și zise David: „Rîsipeaște sfatul

32 lui Ahitofel, Doamne Dumnezeu! „Și era David venind pînă la Ros, unde s-au închinat acolo Domnului, și, iată, întru întîmpinarea lui – Husi, priatinul cel mai ales a lui David, ruptă haina lui și pămînt pre capul
 33 lui. Și zise lui David: „De vei trece cu
 34 mine, și vei fi preste mine întru sarcină. Și de te vei întoarce la cetate, și vei zice lui Avesalom: ‘Și au trecut frații tăi și împăratul, denapoaia mea au trecut tată-tău; și acum, slugă-ț sînt, împărate, lasă-mă să trăiescu. Slugă tătîne-tău am fostu atuncea, și acum, eu – robul tău’. Și-m vei răsipi sfatul lui Ahitofel. Și iată acolo, împreună cu tine, Sadoc și Aviathar, preoții. Și va fi tot cuvîntul carele vei auzi den rostul împăratului, și vei spune
 36 lui Sadoc și Aviathar, preoților. Iată acolo, împreună cu ei, doi fii ai lor, Ahimaas, feciorul lui Sadoc, și Ionathan, feciorul lui Aviathar; și vei trimite cu mîna lor cătră mine tot cuvîntul
 37 carele veș auzi“. Și întră Husie, priatinul lui David, în cetate, și Avesalom atuncea întra în Ierusalim.

CAP XVI

1 i David trecu oarece puțin de la Ros, și iată Siva, copilașul lui Memfivoste, întru întempinarea lui, și o păreache de măgari încărcăți, și preste ei – 200 de pîini și ifi de stafide și ifi de păpuș de smochine și nevel de vin și 100 de finici.
 2 Și zise împăratul cătră Siva: „Ce iaste aceastea ție?“ Și zise Siva: „Măgarii, la casa împăratului, ca să șază preste ei; și pîinele și păpușile, de mîncat slugilor; și vinul, a bea cei slăbiț în pustiu“. Și zise împăratul: „Și unde e fiul domnului tău?“ Și zise Siva cătră împăratul: „Iată, șade în Ierusalim, căci au zis: ‘Astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil împărăția tătîne-mieu’“. Și zise împăratul lui Siva: „Iată – ție toate cîte-s ale lui Memfivoste“. Și zise Siva închinîndu-se: „Măcar de aș afla har întru ochii tăi, domnul meu împărate!“
 5 Și veni împăratul David pînă la Vathirim. Și iată, de acolo om ieșiia afară, den rudenia casei lui Saul, și numele lui – Semei, feciorul lui Tira. Și ieși mergîndu și blestemînd Și improșcînd cu pietri pre David și pre toate slugile împăratului David; și tot norodul era, și toți tarii, den direapta și den
 7 stînga împăratului. Și așa au zis Semei cînd blestema pre el: „Ieși, ieși, om al sîngiurilor
 8 și om cel fără de lege! Întors-au asupra ta Domnul toate sîngiurile casii lui Saul, pentru căci ai împărățit pentru dinsul, și au dat Domnul împărăția în mîna lui Avesalom, fiului tău. Și iată, tu cu răutatea ta, căci om
 9 al sîngiurilor ești tu!“ Și zise Avesal al Saruiei cătră împăratul: „Pentru căci blestemă ciinele cel mort acesta pre domnul meu, pre împăratul? Treace-voiu dară și-i voiu lua capul lui“. Și zise împăratul cătră Avesa: „Ce e mie și voao, fiii Saruiei? Și lăsaț pre el și așa să bleasteme, că Domnul au zis lui ca să bleasteme pre David, și cine va zice: ‘Ce ai făcut așa?’“ Și zise David cătră Avesa și cătră toate slugile lui: „Iată, fiul meu, cela ce au ieșit den pîntecele meu, cearcă sufletul meu, și încă acum fiul Emineului! Lăsaț pre el să bleasteme, căci au zis lui Domnul. Cîndai va vedea Domnul întru smerenia mea, și-m va întoarce mie bine pentru blestemul lui în ziua aceasta“. Și mearse David și toț oamenii lui în cale. Și Semei mergea den coastele muntelui, alătura cu el, mergînd și blestemînd și improșcînd cu pietri de alătura lui și cu țărînă spulbera. Și veni împăratul și tot norodul ce era cu el obosiț și răsufflără acolo. Și Avesalom și tot omul lui Israil au întrat în Ierusalim, și Ahitofel împreună cu el. Și fu cînd veni Husi, priatenul cel bun al lui David, cătră Avesalom, și zise Husi cătră Avesalom: „Trăiască împăratul!“ Și zise Avesalom cătră Husi: „Aceasta e mila ta cu priatenul tău? Pentru căce nū te-ai dus cu priatenul tău?“ Și zise Husi cătră Avesalom: „Ce denapoaia căruia au ales Domnul și norodul acesta și tot omul lui Israil, lui voiu fi și împreună cu el voiu șădea. Și a doua: Cui eu voiu sluji? Au nu înaintea fiului lui? În ce chip am slujit înaintea tătîni-tău, așa voiu fi înaintea ta“. Și zise Avesalom cătră Ahitofel: „Aduceți întru voi sfat ce vom face“. Și zise Ahitofel cătră Avesalom: „Întră cătră țititoarele tătîni-tău, pre carele au lăsat ca să păzească casa lui, și va auzi tot Israilul c-ai rușinat pre tatăl tău și să vor întări mîinile tuturor ce-s cu tine“. Și au întins cortul lui Avesalom asupra foișorului; și întră Avesalom cătră țititoarele tătîni-său, între ochii a tot Israilul. Și sfatul lui Ahitofel carele au sfătuit în zilele dentîi, în ce chip ar întreba neștine întru cuvîntul lui Dumnezeu, așa tot sfatul lui Ahitofel, și la David, și la Avesalom.

CAP XVII

1 i zise Ahitofel cătră Avesalom: „Aleage-voiu mie 12000 de oameni și mă voiu scula și voiu goni denapoaia lui David noaptea. Și voiu veni asupra lui, și el ostenit și slăbit la mîna, și-l voiu spărea pre el și va fugi tot norodul ce iaste împreună cu el și voiu ucide pre împăratul însuș. Și voiu întorce tot norodul cătră tine, în ce chip să întorce nevasta cătră bărbatul ei. Fără de numai sufletul unui om tu cerci, și la tot norodul va fi pace“.

4 Și drept cuvîntul – întru ochii lui Avesalom și
 5 întru ochii a tuturor bătrînilor lui Israil. Și
 zise Avesalom: „Chemați dară și pre Husi al
 lui Arahi și vom auzi ce e în gura lui și încă și
 6 lui“. Și întră Husi cătră Avesalom. Și zise
 Avesalom cătră dînsul, zicînd: „După cuvîntul
 acesta au grăit Ahitofel. Au face-vom după
 7 cuvîntul lui? Iară de nu, tu grăiește!“ Și
 zise Husi cătră Avesalom: „Nu iaste bun
 acesta sfat carele au sfătuit Ahitofel în ceastă
 8 dată“. Și zise Husi: „Tu știi pre tată-tău și
 pre oamenii lui că tari sînt foarte și amăriți la
 sufletul lor ca o ursoaie lipsită de pui în țarină
 și ca o scroafă nesilnică la cîmpu. Și tată-tău –
 om războinic, și nu va poposi norodul.
 9 Căce el, iată, iaste ascunsu întru unul den
 munți au într-un loc den locuri, și va fi cînd va
 cădea preste ei de întîiu și va auzi cel ce aude
 și va zice: ‘Să făcu înfrîngerea întru norodul
 cel denapoia lui Avesalom!’“, Și încă el, fiu
 10 puterii, a căruia inema – ca inema leului,
 topind să va topi, căce știe tot Israilul că e tare
 tată-tău și fiii puterii toți cei ce sînt cu
 11 el. Așa sfātuind eu am sfătuit: și adunînd să
 va aduna la tine tot Israilul, de la Dan și pînă
 la Viersavie, ca năsipul cel de la mare întru
 mulțime, și fața ta, mergînd în mijlocul
 12 lor, Și vom veni preste el întru unul den
 locuri unde-l vom afla pre el acolo și ne vom
 tăbări asupra lui cum cade roao pre pămînt și
 nu vom lăsa întru el și la toți oamenii ce-s cu el
 13 nice unul. Și de să va aduna în cetate, și va
 lua tot Israilul cătră cetatea aceea funi și vom
 trage pre ea pînă la pîriu, pînă nu va rămînea
 14 acolo nice piatră“. Și zise Avesalom și tot
 omul Israil: „Mai bun iaste sfatul lui Husi al lui
 Arafi decît sfatul lui Ahitofel“. Și Domnul au
 poruncit să risipească sfatul lui Ahitofel cel
 bun, pentru ca să aducă Domnul preste Ave-
 15 salom realele toate. Și zise Husi al lui Arahi
 cătră Sadoc și cătră Aviathar, preoții: „Așa și
 așa au sfătuit Ahitofel pre Avesalom și pre cei
 bătrîni ai lui Israil, și așa și așa am sfătuit
 16 eu. Și acum trimiteț degrabă și porunciț lui
 David, zicînd: ‘Să nu mîi noaptea la Aravoth
 al pustiiului, și încă trecînd grăbeaște’, ca nu
 cîndai va pleca pre împăratul și pre tot noro-
 17 dul ce iaste împreună cu el“. Și Ioanathan
 și Ahiamas sta la fîntîna lui Roghil. Și mearse
 slujnica și le povesti lor, și ei merg și spun
 împăratului David, căci nu să putea ivi ca să
 18 între în cetate. Și-i văzu pre ei o slugă și să
 spuse lui Avesalom. Și mearseră amîndoi de pri-
 pă și intrară în casa unui om la Vaurim; și la el –
 19 groapă în curte, și să pogorîră acolo. Și lu
 muiarea și întinse acoperemîntul preste fața

gropii și zbicia preste ea arafoth, și nu să
 conosciu cuvîntul. Și veniră slugile lui Ave- 20
 salom cătră muiare la casă și ziseră: „Unde e
 Ahimaas și Ioanathan?“ Și zise lor muiarea:
 „Trecură și puțină apă cerșură“. Și n-au aflat
 și s-au întors la Ierusalim. Și fu după ce să 21
 duseră, ei ieșiră den groapă și să duseră și
 spuseră împăratului David. Și-i zic lui: „Scu-
 lați-vă și treaceț curînd apa, căci acestea au
 sfătuit asupra voastră Ahitofel“. Și să sculă 22
 David și tot norodul ce era împreună cu el și
 au trecut Iordanul, pînă la lumină, demineața;
 pînă întru unul nu s-au greșit carele n-au tre- 23
 cut Iordanul. Și Ahitofel văzu că nu s-au
 făcut sfatul lui, și-s înșală mǎgărița lui și să
 sculă și să duse la casa lui și la cetatea lui. Și
 au poruncit casii lui, și s-au spînzurat și au
 murit și s-au îngropat în mormîntul tătine-său.
 Și David au trecut la Manaim, și Avesalom au 24
 trecut Iordanul, el și tot omul lui Israil
 împreună cu el. Și pre Amesai au pus Ave- 25
 salom în locul lui Ioav asupra puterii. Și Ame-
 sai – fecior de bărbat, și numele lui: Iether
 Israilteanul; acesta au intrat cătră Avighea,
 fata lui Iesai, sora Saruiei, maicii lui
 Ioav. Și să tăbări Avesalom și tot Israilul la 26
 pămîntul Galaadului. Și fu cînd întră David
 27 la Manaim, și Unezvi, feciorul lui Naas den
 Ravath al fiilor lui Ammon, și Mahir, feciorul
 lui Amiil cel den Lodavar, și Verzei Galadi-
 teanul, cel de la Roghielim, Au adus 10 28
 straturi învaluite și 10 căldări și vase de lut
 și grîu și orz și făină și pielm și bob și linte și
 pîini Și miare și unt și oi și brînză de vaci. 29
 Și aduseră lui David și norodului ce era îm-
 preună cu el, a mînca, căci era norodul flă-
 mînd și obosit și însătat în pustiiu.

CAP XVIII

1 i socoti David tot norodul ce era
 2 împreună cu el și puse preste ei mai
 mari preste mii și preste sute. Și
 trimise David norodul, a treia parte,
 cu mîna lui Ioav, și a treia, cu mîna lui
 Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, și a
 treia, cu mîna lui Ethi Ghietheului. Și zise
 David cătră norod: „Ieșind voi ieși și eu
 împreună cu voi“. Și ziseră: „Nu vei ieși, 3
 căci, de vom fugi cu fugă, nu vor pune preste
 noi inemă; și de vom muri jumătate den noi,
 nu vor pune preste noi inemă, căci tu – ca noi
 10000. Și acum bine e, căci tu vei fi noao în
 cetate ajutoriu ca să ne ajuți“. Și zise lor 4
 împăratul: „Ce va plăcea întru ochii voștri,
 voi face“. Și stătu împăratul de spre mîna
 porții, și tot norodul ieșia întru sute și întru
 mii. Și porunci împăratul lui Ioav și lui 5
 Avesa și lui Ethi, zicînd: „Cruțați-m mie pre
 copilașul Avesalom!“ Și tot norodul au au-

zit poruncind împăratul tuturor boiarilor pentru Avesalom. Și ieși tot norodul în dumbravă împotriva lui Israil și să făcu războiul în dumbrava lui Efraim. Și greși acolo norodul lui Israil înaintea slugilor lui David și să făcu înfrângere mare în ziua aceea, ca la vro 20000 de oameni. Și să făcu acolo războiul răschirat preste fața a tot pământul și prisosi dumbrava a mînca den norod mai mulți decît ceia ce au mîncat sabia în norod în ziua aceea. Și timpină Avesalom înaintea slugilor lui David. Și Avesalom era călare pre mușcoiul lui. Și întră mușcoiul supt desimea stejarului celui mare și s-au încheștat capul lui în stejar și s-au spînzurat în mijlocul ceriului și în mijlocul pământului, și mușcoiul dedesuptul lui au trecut. Și văzu un om și spuse lui Ioav. Și zise: „Iată, am văzut pre Avesalom spînzurat în stejar“. Și zise Ioav omului celuia ce spunea lui: „Și iată, ai văzut! Și căci nu l-ai lovit pre el acolo la pământ? Și eu aș hi dat ție 50 de sicile de argint și un brîu“. Și zise omul cătră Ioav: „Și de ai pune tu în mîinile mele 1000 de sicile de argint, nu voi pune mîna mea preste fiul împăratului, căci întru urechile noastre au poruncit împăratul ție și lui Avesa și lui Ethi, zicînd: ‘Cruțați-m pre copilașul Avesalom!’ Ca să nu faceți întru sufletul lui strîmbătate. Și tot cuvîntul nu se va ascunde de cătră împăratul, și tu vei sta împotriva“. Și zise Ioav: „Aceasta eu voi înceape, nu așa voi rămînea înaintea ta!“ Și luo Ioav trei săgeți în mîna lui și le înfipse pre eale în inema lui Avesalom, Încă el fiind viu în inema stejarului. Și încunjurară 10 slugi ce rîdeca unealtele lui Ioav și loviră pre Avesalom și omorîră pre el. Și trîmbiță Ioav cu cornul și să întoarse norodul ca să nu gonească denapoia lui Israil, căci nu să îndura Ioav de norod. Și luo Ioav pre Avesalom și-l aruncă pre el într-o prăpastie mare în dumbravă, la rîpa cea mare, și au stîlpit preste el grămadă de pietri mare foarte. Și tot Israilul au fugit om la sălașul lui. Iară Avesalom, încă fiind viu, au luat și ș-au pus lui stîlp în carele s-au prins, în Zăpodia Împăratului, căci au zis că nu e la el fecior pentru ca să să pomenească numele lui, și au numit stîlpul pre numele lui. Și au numit pre el Mîna lui Avesalom, pînă în ziua aceasta. Și Ahimaas, feciorul lui Sadoc, au zis: „Alerga-voiu dară și voi binevesti împăratului, căci au judecat lui Domnul den mîna vrăjmașilor lui“. Și zise lui Ioav: „Nu ești tu om de bune vești în ziua aceasta, ce tu vei binevesti în altă zi, iară în ziua aceasta nu vei binevesti, pentru care lucru feciorul împăratului au murit“. Și zise Ioav lui Hu-

si: „Mergînd, spune împăratului cîte ai văzut“. Și să închină Husi lui Ioav și să duse. Și adasă încă Ahimaas, feciorul lui Sadoc, și zise cătră Ioav: „Și fie că voi alerga dară și eu denapoia lui Husi!“ Și zise Ioav: „Pentru căci tu aceasta alergi, fiul meu? Vino, nu iaste ție veaste bună, mergînd spre folos“. Și zise Ahimaas: „Dară ce, de voi alerga?“ Și zise lui Ioav: „Alergă!“ Și au alergat Ahimaas calea lui Chiehar și au întrecut pre Husi. Și David șădea în mijlocul a doo porți. Și mearse strejariul în cerdacul porții de cătră zidu; și rădică ochii lui și văzu. Și iată om alergînd sîngur înaintea lui. Și strigă strejariul și spuse împăratului. Și zise împăratul: „De iaste sîngur, bune vești sînt în rostul lui“. Și mergea mergînd și apropiindu-se. Și văzu strejariul alt om alergînd; și strigă strejariul cătră poartă și zise: „Iată și alt om alergînd sîngur“. Și zise împăratul: „Și acesta e vestind bine“. Și zise strejariul: „Eu văzu alergătura cea dentîu ca alergătura lui Ahimaas, feciorul lui Sadoc“. Și zise împăratul: „Om bun e acesta și întru veaste bună va veni“. Și strigă Ahimaas și zise cătră împăratul: „Pace!“ Și să închină împăratului cu fața lui la pământ și zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezeul tău, Carele au închis pre oamenii ceia ce rădicase mîna lor preste domnul meu împăratul!“ Și zise împăratul: „Pace copilului Avesalom?“ Și zise Ahimaas: „Văzut-am mulțimea cea mare veselindu-se, cînd au trimis Ioav, robul împăratului, și pre robul tău, și n-am cunoscut ce iaste acolo“. Și zise împăratul: „Întoarce-te și dvoreaste aicea“. Și să întoarse și să stîlpi. Și iată, Husi denapoia lui au venit și zise împăratului: „Bine să să vestească domnul meu împăratul, căci au judecat ție Domnul astăzi den mîna tuturor celor ce să scoală preste tine!“ Și zise împăratul cătră Husi: „De iaste pace copilașului Avesalom?“ Și zise Husi: „Facă-să [precum] copilașul vrăjmaș[iu] domnului meu împăratului și toț ciț s-au sculat asupra lui cu reale!“ Și să turbură împăratul și să sui în cerdacul porții și au plîns. Și așa au zis cînd plîngea pre el: „Fiiul meu, Avesalom! Fiiul meu, fiul meu Avesalom! Cine ar da moartea mea pentru tine? Eu, pentru tine, Avesalom! Fiiul meu, fiul meu Avesalom, fiiul meu!“

CAP XIX

și să spuse lui Ioav, zicînd: „Iată, împăratul plînge și tînguiaste pentru Avesalom“. Și să făcu mîntuire în ziua aceea întru jale la tot norodul, căci au auzit norodul în ziua aceea zicînd că să întristează împăratul pentru fiul lui. Și să furișa norodul în ziua

aceaea, întra în cetate în ce chip să furișază norodul ceia ce să rușinează când ei fug de la războiu. Și împăratul au ascuns fața lui și strigă împăratul cu glas mare, zicînd: „Fiul meu, Avesalom! Avesalom, fiul meu, fiul meu!” Și întră Ioav cătră împăratul în casă și zise: „Rușinat-ai astăzi obrazele tuturor robilor tăi celor ce te-au scos astăzi pre tine, și sufletul fiilor tăi, și al featelor tale, și sufletul fămeilor tale, și sufletul țiitoarelor tale, Iubind pre ceia ce te urăscu și urînd pre ceia ce te iubescu, și ai spus astăzi cum nu sînt boiarii tăi, nici slugi, căci am cunoscut astăzi că, de ar fi trăit Avesalom, și toți noi – astăzi morți, că aceasta era drept întru ochii tăi. Și acum, sculîndu-te, ieși afară și grăiaște întru inemile robilor tăi, căci întru Domnul m-am jurat că, de nu vei ieși afară astăzi, de va mînea om împreună cu tine în noaptea aceasta. Și-ț cunoaște ție căci rău e ție acesta mai mult decît tot răul ceta ce ți-au venit ție den tinerea-ște tale pînă acum“. Și să sculă împăratul și săzu în poartă; și tot norodul povestiră, zicîndu: „Iată, împăratul șade în poartă“. Și întră tot norodul de spre fața împăratului la poartă. Și Israil au fugit om la lăcașul lui. Și era tot norodul pricinindu-se întru toate semințiile lui Israil, zicînd: „Împăratul David ne-au mîntuit pre noi de cătră toți vrăjmașii noștri, și el ne-au scos pre noi den mîna celor striini de fealiu; și acum au fugit de pre pămînt și de la împărăția lui, de Avesalom. Și Avesalom, pre carele am uns asupra noastră, au murit în războiu; și acum pentru căce voi tăceți ca să întoarceți pre împăratul?“ Și cuvîntul a tot Israilul au venit cătră împăratul. Și împăratul David au trimis cătră Sadoc și cătră Aviathar, preoții, zicînd: „Grăiți cătră cei mai bătrîni ai Iudii, zicînd: ‘Pentru căce vă faceți mai tîrzii ca să întoarceți pe împăratul la casa lui?’ – Și cuvîntul a tot Israilul au venit cătră împăratul la casa lui –. ‘Frații miei – voi, oasele meale și pelișele meale – voi, și pentru căce vă faceți mai de apoi ca să întoarceți pre împăratul la casa lui?’ Și lui Amesai veș zice: ‘Nu osul meu și carnea mea – tu? Și acum, aceastea să facă mie Dumnezău și aceastea să-m adaogă, de nu căpetenie puterii vei fi înaintea mea toate zilele, în locul lui Ioav!’“ Și au plecat inema a tot omul Iudei ca unui om; și au trimis cătră împăratul, zicînd: „Întoarce-te tu și toți robii tăi!“ Și să întoarse împăratul și veni pînă la Iordan. Și oamenii Iudii au venit la Galgala ca să meargă întru întimpinarea împăratului ca să treacă Iordanul pre împăratul.

Și sîrgui Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui Iemeni den Vaurim, și să pogorî cu oamenii Iudei întru întimpinarea împăratului David, Și 1000 de oameni împreună cu el, dentru Veniamin, și Siva, sluga casii lui Saul, și 15 feciori ai lui împreună cu el, și 20 de robi ai lui împreună cu el. Și îndireptară Iordanul denaintea împăratului. Și poslușiră slujba ca să treacă pre împăratul și trecu trecătoarea ca să scoale casa împăratului și ca să facă ce e drept întru ochii lui. Și Semei, feciorul lui Ghira, au căzut preste fața lui înaintea împăratului, trecînd el Iordanul, Și zise cătră împăratul: „Să nu socotească dară domnul meu împăratul fărădelege și să nu-ți aduci aminte cîte au făcut strîmbătate sluga ta în ziua carea ieșiia domnul meu împăratul den Ierusalim, ca să puie împăratul pre inema lui! Căce au conoscut robul tău că eu am greșit. Și iată, eu am venit astăzi mai nainte decît tot Israilul și decît casa lui Iosif ca să mă pogoru întru întimpinarea domnului meu împăratului“. Și răspunse Avesae, feciorul Saruiei, și zise: „Au pentru aceasta nu să va omorî Semei, căce au blestemat pre unsul Domnului?“ Și zise David: „Ce e mie și voao, fiii Saruiei, căce vă faceți astăzi mie întru vicleani? Astăzi nu să va omorî nici un om den Israil, căce nu știu de voiu împărăți astăzi eu pre Israil“. Și zise împăratul cătră Semei: „Nu vei muri!“ Și să jură lui împăratul. Și iată, Memfivoste, feciorul lui Ionathan, fiul lui Saul, s-au pogorît întru întimpinarea împăratului. Și n-au vindecat picioarele lui, nice ș-au tăiat unghile, nice ș-au tocmi mustața lui, și hainele lui nu ș-au spălat, den ziua carea s-au dus împăratul pînă în ziua carea el au venit cu pace. Și fu cînd întră în Ierusalim întru timpinarea împăratului, și-i zise lui împăratul: „Căci nu ai mers cu mine, Memfivosthe?“ Și zise Memfivosthe cătră el: „Domnul meu împărate, robul meu m-au prilăstit, căci au zis sluga ta lui: ‘Înșălea-ză-mi măgărița și voiu încăleca pre ea și voiu merge cu împăratul!’, căci e șchiop robul tău. Și au meștersuguit întru robul tău cătră domnul meu împăratul, și domnul meu împăratul, ca îngerul lui Dumnezău. Și fă binele întru ochii tăi. Căci n-au fost, toată casa tătîne-mieu, fără de numai oameni de moarte domnului meu împăratului, și ai pus pre robul tău întru ceia ce mănîncă masa ta. Și ce iaste mie încă îndireptare? Și a striga eu încă cătră împăratul?“ Și zise lui împăratul: „Pentru ce mai grăiești încă cuvintele tale? Zis-am ție și lui Siva: ‘Împărțiți țarena!’“ Și zise Memfivosthe cătră împăratul: „Și toate să le ia, după ce au venit domnul meu împăratul cu pace la casa lui“.

31 Și Verzeli Galaaditeanul s-au pogoșit de la Roghielim și au trecut cu împăratul Iordanul,
 32 ca să-l petreacă pre el Iordanul. Și Verzeli
 – om bătrîn foarte, fiu de 80 de ani; și acesta
 au hrănit pre împăratul cînd lăcuia el în
 33 Manaim, căci om mare era foarte. Și zise
 împăratul cătră Verzeli: „Tu vei trece cu
 mine și voi hrăni bătrîneașele tale împreună
 34 cu mine, în Ierusalim“. Și zise Verzeli cătră
 împăratul: „Cîte zile sînt ale anilor vieții
 mele, ca să mă sui cu împăratul la Ierusa-
 35 lim? Om de 80 de ani eu astăzi sînt. Au
 doară cunoaște-voi întru mijlocul bunului și
 întru mijlocul răului? Au conoaște-va încă
 robul tău ce voi mîncă au ce voi bea? Au
 auzi-voi încă glasul celor ce cîntă, au al cîn-
 36 țareașelor? Și pentru căci va fi robul tău încă
 întru sarcină peste domnul meu, preste
 împăratul? Căci puțin va trece robul tău
 Iordanul cu împăratul. Și pentru căci im
 37 mie împăratul răsplătirea aceasta? Și auză
 dară robul tău, și voi muri în cetatea
 mea, lîngă groapa tătîne-mieu și a mîne-
 38 mea. Și iată, robul tău Hamaam, fiiul
 mieu, va trece cu domnul meu, cu împăra-
 tul; și fă lui ce e binele întru ochii tăi“. Și zise
 împăratul: „Cu mine dară să treacă Hamaam,
 și eu voi face lui binele întru ochii tăi, și
 toate, oricîte vei aleage asupra mea, voi face
 39 ție“. Și au trecut tot norodul Iordanul, și
 împăratul au trecut. Și au sărutat împăratul
 pre Verzeli și au blagoslovit pre el. Și s-au
 40 întors la casa lui. Și au trecut împăratul la
 Galgala, și Hamaam au trecut împreună cu el,
 și tot norodul Iudei trecînd împreună cu
 împăratul, și încă jumătate den norodul lui
 41 Israil. Și iată, tot omul lui Israil au venit
 cătră împăratul și zise cătră împăratul: „Ce
 căci te-au furat pre tine frații noștri, omul
 Iudei, ș-au trecut pre împăratul și casa lui Ior-
 danul, și toți oamenii lui David împreună cu
 42 el?“ Și răspunse tot omul lui Israil omului
 Iudei și ziseră: „Căci să apropie de mine
 împăratul; și pentru căci așa te-ai mîniat
 pentru cuvîntul acesta? Au mîncare am mîn-
 cat de la împăratul? Au dare au dat, au
 43 rîdicare au rîdicat noao?“ Și răspunse
 omul lui Israil omului Iudei și zise: „10 mîni
 sînt mie întru împăratul; și dențiu născut, eu
 au tu? Și încă întru David sînt mai mult decît
 tine. Și pentru căci aceasta m-ai suduit pre
 mine și nu s-au socotit cuvîntul mieu cel
 dențiu cătră Iuda ca să întore pre
 împăratul mieu?“ Și să nesîlni-
 ci cuvîntul omului Iu-
 dei mai mult decît
 cuvîntul omu-
 lui lui Isra-
 il.

i acolo chemîndu-se un fiu fără de
 leage, și numele lui – Savee, feciorul
 lui Vohori, om iemineu, și au trîmbi-
 țat cu cornul și zise: „Nu iaste noao
 parte întru David, nice moștenire
 noao întru fiul lui Iesei! Om la lăcașurile tale,
 Israile!“ Și s-au suit tot omul lui Israil de
 2 denapoia lui David după Savee, feciorul lui
 Vohori. Și omul Iudei s-au lipit lîngă împăra-
 tul lor, de la Iordan și pînă la Ierusalim. Și
 3 întră David în casa lui în Ierusalim. Și au luat
 împăratul ceale zece muieri, țiitoarele lui,
 pre carele au lăsat să păzească casa, și le-au
 dat pre eale în casă de pază; și le-au hrănit
 pre eale, și cătră eale n-au întrat. Și era
 oprite, pînă în ziua morții lor văduve
 trăind. Și zise împăratul cătră Amesai:
 4 „Strigă-m pre omul Iudei 3 zile; și tu aici
 stai“. Și mearse Amesai ca să strige pre
 5 Iuda, și au zăbovit den vreamea carea au rîn-
 duit lui David. Și zise David cătră Amesai:
 6 „Acum ne va face rău noao Savee, feciorul lui
 Vohori, mai mult decît Avesalom. Și acum tu
 ia împreună cu tine slugile domnului tău și
 goneaște după el, cîndai să nu-ș afle lui cetăți
 tari și va umbri ochii noștri“. Și ieși dena-
 7 poia lui Amesai și oamenii lui Ioav, și herethi,
 și felethi, și toți cei tari; și ieșiră den Ierusa-
 lim să gonească denapoia lui Savee, feciorul
 lui Vohori. Și ei – lîngă piatra cea mare cea
 8 de la Gavaon, și Amesai întră înaintea lor. Și
 Ioav – îmbrăcat veșmînt îmbrăcămîntea lui, și
 preste el încinse sabie, spînzurată la mijlocul
 lui în teaca ei, și sabia ieși și căzu. Și zise
 9 Ioav lui Amesai: „De ești sănătos tu, fratele
 mieu?“ Și apucă mîna cea dreaptă a lui Ioav
 de barba lui Amesai ca să-l sărute pre el. Și
 10 Amesai n-au păzit sabia cea den mîna lui Ioav,
 și lovi pre el cu ea Ioav în deșărt și i să vărsă
 pîntecele lui preste pămînt. Și n-au îndoit lui,
 și au murit. Și Ioav și Avesa, fratele lui, au
 gonit după Savee, feciorul lui Vohori. Și
 11 om au stătut preste el, dentru slugile lui Ioav,
 și zise: „Cine e cel ce pohteăște pre Ioav? Și
 cine-s ai lui David? Denapoia lui Ioav!“ Și
 12 Amesai, mort, tăvălit în sînge, în mijlocul dru-
 mului; și văzu omul lui (Israil) că sta tot noro-
 dul și întoarse pre Amesai den cale la țarină,
 și au aruncat preste el haină, pentru căci au
 văzut că tot cel ce veniia preste el sta. Și fu
 13 cînd să abātu den cale, trecu tot omul (lui
 Israil) denapoia lui Ioav, ca să gonească dena-
 poia lui Savee, feciorul lui Vohori. Și au
 14 trecut întru toate fealiurile lui Israil la Evel și
 la Vethmaha, și pre toți în Hari, și toate cetă-
 țile s-au adunat și au venit denapoia lui. Și
 15 purceaseră și încunjurără preste el în Eves

și în FERMABA, și aruncară șanț către cetate și stătu în zidul denainte, și tot norodul ce era cu Ioav socotia să surpe zidul. Și strigă muiarea înțeleaptă de pe zidu și zise: „Auziț, auziț, ziceț dară către Ioav: ‘Apropie-te pînă aici!’ și voi u grăi către el“. Și să apropie către ea și zise muiarea: „De ești tu Ioav?“ Și el zise: „Eu“. Și-i zise lui: „Ascultă cuvintele roabei tale“. Și zise Ioav: „Auzu eu sînt“. Și zise grăind: „Cuvînt au grăit dentîu, zicînd: ‘Întrebînd s-au întreat în Evel și în Dan!’. Lipsiră ceale ce au pus credincioșii lui Israil: ‘Întrebînd întreabă în Evel!’ și: ‘Așa au zis!’ De au lipsit, eu sînt împăcaciune întăririlor lui Israil, și tu cerci a omorî cetatea și maică de cetățî în Israil! Și pentru căci prăpădești moștenirea Domnului?“ Și răspunse Ioav și zise: „Blînd mie, blînd mie, de voi u prinde și de voi u strica! Nu iaste așa cuvîntul, căci om den muntele lui Efraim – Saavee, feciorul lui Vohori, numele lui – ș-au rădicat mîna lui preste împăratul David. Dați-mi pre dînsul sîngur, și mă voi u duce de asupra cetățîi“. Și zise muiarea către Ioav: „Iată, capul lui să va arunca către tine pren zidu“. Și întră muiarea către tot norodul și au grăit către toată cetatea, întru înțelepciunea ei, ca să ia capul lui Saavie, feciorul lui Vohori. Și iau capul lui Savie, feciorul lui Vohori, și-l aruncă pre el către Ioav. Și trimbiță cu cornul și s-au răsipit de la cetate de la el, om la lăcașurile lui. Și Ioav să întoarsă la Ierusalim către împăratul. Și Ioav, preste toată putearea lui Israil, și Vaneas, feciorul lui Iodae, preste herethi și preste felethi, Și Adoneram, preste bir, și Iosafat, feciorul lui Ahiluth, pomenitoriu, Și Susa, logofăt, și Sadoc și Aviathar, preoții, și încă Iras a lui Iari era preot lui David.

C A P X X I

Si să făcu foamete în zilele lui David, 3 ani, ani țîindu-se den an, și au cercat David fața Domnului. Și au zis Domnul: „Pre Saul și pre casa lui – strîmbătatea cu moartea sîngiurilor lui, pentru care lucru au omorît pre gavaoniteani“. Și au chemat împăratul David pre gavaoniteani și au zis către ei. – Și gavaoniții nu-s fiii lui Israil, fără de numai den sîngele amoreului, și fiii lui Israil au jurat lor. Și au cercat Saul să-i lovască pre ei pentru căci au rîvnit el pre fiii lui Israil și a Iudei –. Și zise David către gavaoniț: „Ce voi u face voao? Și cu ce voi u îmblînzi și veț blagoslovi moștenirea Domnului?“ Și ziseră lui gavaoniții: „Nu iaste noao argint au aur cu Saul și cu casa lui, și nu iaste noao om de omorîre den tot Israilul“. Și zise: „Ce ziceț voi și voi u face voao?“ Și ziseră că-

tră împăratul: „Omul carele ne-au concenit pre noi și carele ne-au gonit pre noi și carele ne-au prelestit ca să ne surpe pre noi, să-l piardem pre el ca să nu stea el în tot hotarul lui Israil. Daț noao șapte oameni den fiii lui și să-i răstignim pre ei Domnului în Gavaonul lui Saul, aleș Domnului“. Și zise împăratul: „Eu voi u da“. Și nu s-au îndurat împăratul de Memfivoste, fiul lui Ionathan, fiul lui Saul, pentru jurămîntul Domnului cel întru mijlocul lor: și întru mijlocul lui David și întru mijlocul lui Ionathan, fiul lui Saul. Și au luat împăratul pre cei doi feciori ai Resfei, featei lui Aia, țitoarea lui Saul, pre carei au născut lui Saul, pre Ermoni și pre Memfivosthe, și pre cei 5 feciori ai Mehologii, featei lui Saul, pre carii au născut lui Izdri, fiul lui Verzeli al lui Maulathi, Și i-au dat pre ei în mîna gavaoneanilor și i-au răstignit pre ei în munte, înaintea Domnului, și căzură acolo cîteșapte într-un loc. Și ei s-au omorît în zilele seacerii dentîu, întru începătura seacerii oarzelor. Și luo Resfa, fata lui Aia, sacul și și l-au așternut ei pre piatră, den ceputul seacerii oarzelor pînă au picat preste dînsii apele lui Dumnezeu den ceriu; și n-au dat pasările ceriului să odihnească asupra lor, ziua, și jiganiile țarenii, noaptea. Și să spuseră lui David toate cîte au făcut Resfa, fata lui Aia, țitoarea lui Saul. Și mearse David și luo oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului său, de la oamenii fiilor lu Iavis Galaad, carei au furat pre ei den ulița Vethsanii, căci au pus pre ei acolo cei striini de fealiu în ziua carea au lovit cei striini de fealiu pre Saul în Ghielvue. Și au adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului lui. Și au adunat oasele celor răstigniți. Și au îngropat oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului lui, și oasele celor răstigniți, în pămîntul lui Veniamin, alătura în mormîntul lui Chis, tatăl lui. Și au făcut după toate cîte au poruncit împăratul. Și ascultă Dumnezău pămîntului după aceasta. Și să făcu încă războiu celor striini de fealiu cu Israil. Și să pogorî David și slugele lui împreună cu el și au dat războiu cu cei striini de fealiu. Și obosi David. Și Iezvi unul era întru nepoții lui Rafain; și cumpăna suliții lui – 300 de sicile, cumpănă de aramă; și el – încinsu cu sabie; și socotia să lovească pre David. Și-i ajută lui Avesa, feciorul Saruiei, și-l mîntui pre el Avesa și lovi pre cel striin de fealiu și omorî pre el. Atuncea să jurară oamenii lui David, zicînd: „Nu vei mai ieși încă cu noi la războiu și nu vei stinge lumina lui Israil“. Și să făcu după aceste încă războiu în Ghieth

cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovohe al lui Asothia pre cei adunați den fiii 20
 19 uriașilor. Și să făcu încă războiu în Rov cu
 cei striini de fealiu. Și au lovit Eleanan, feciorul
 20 lui Arori Vitheemiteanul, pre Goliath
 Ghietheul, și lemnul suliții lui – ca sulul țesă-
 21 torilor. Și să făcu încă războiu în Ghieth. Și
 era om den Madon, și deagetele mînilor și
 22 deagetele picioarelor lui, șase și șase, 24 la
 număr; și acesta s-au născut lui Rafa. Și au
 defăimat pre Israil; și au lovit pre el Ionathan,
 23 feciorul lui Safa, fratele lui David. Patru
 acesteia s-au născut, strenepoți uriașilor, lui
 Rafa, în Gheth, și au căzut în mîna lui David și
 în mîna robilor lui.

CAP XXII

1 **S**i au grăit David Domnului cuvintele
 cîntării aceștia, în ziua carea au scos
 pre el Domnul den mîna a tuturor
 vrăjmașilor lui și den mîna lui Saul. Și
 2 zise: „Domnul – piatra mea și
 3 tîria mea, și hălăduindu-mă mie. Dumne-
 zăul meu păzitoriu mie va fi; mie nădejuind,
 4 voi fi preste; El, sprejinitoriul meu și cornul
 mîntuirii meale, ajutoriul meu și scăparea
 mîntuirii meale, dentru cel strîmb mă va mîn-
 5 tui. Lăudat voiu chema pre Domnul și
 6 dentru vrăjmașii miei mă voiu mîntui. Căce
 m-au cuprinsu înfringeri de moarte, și
 7 pîraiele fărădelegii m-au spămîntat. Chi-
 nuri de moarte m-au încungiurat, m-au apu-
 cat nesilniciile morții. La primejdia mea
 voiu chema pre Domnul și cătră Dumnezăul
 8 meu voiu striga. Și va auzi den besearca
 sfîntă a Lui glasul meu și strigarea mea întru
 9 urechile Lui. Și să turbură și să clăti
 pămîntul, și temeuriile ceriului să turburată
 împreună și să clătiră, căce S-au mîniat Dom-
 10 nul pre ei. Și să sui fum întru urgia Lui, și
 foc den gura Lui va mîncă, cărbuni s-au așîțat
 11 dentru El. Și plecă ceriurile și Să pogori, și
 negură – supt picioarele Lui. Și au șazut
 12 preste heruvim, și zbură și Să ivi pre arpile
 vînturilor. Și pușe întunearec ascunderea
 Lui împrejurul Lui, cortul Lui, întunearecul
 13 apelor; au îngrășat în norii văzduhurilor.
 De lucirea den naintea Lui s-au așîțat cărbuni
 14 de foc. Și tună den ceriu Domnul, și Cel
 15 Înalt au dat glasul Lui. Și trimise săgeți
 și rășchirară pre ei, și fulgeră fulger și-i
 spămîntă pre ei. Și să iviră curgerile
 16 mării, și s-au descoperit temeuriile
 lumii, întru certarea Domnului, de suflarea
 17 duhului mîniei Lui. Și au trimis den năl-
 țime și m-au luat, trasu-m-au den ape multe.
 18 Mîntuitu-m-au den tîria vrăjmașilor miei,
 dentru ceia ce mă urăsc pre mine, căci s-au
 19 întărit preste mine. Apucatu-m-au pre mi-

ne în ziua primejdiei meale, și Să făcu Domnul
 20 întărirea mea. Și mă scoase pre mine la lăr-
 gime. Și m-au scos pre mine, căci au binevrut
 21 întru mine. Și mi-au dat mie Domnul după
 dreptatea mea, și după curăția mînilor meale
 22 în va da mie, Căci am păzit căile Domnului
 și n-am păgînit de la Dumnezăul meu,
 23 Căci toate judecățile Lui – în preajma mea, și
 dreptățile Lui nu s-au depărtat de la mine.
 24 Și voiu fi curat Lui și mă voiu păzi-înainte de
 25 fărădelegea mea. Și-m va da mie Domnul
 după dreptatea mea și după curătenia mîni-
 26 lor meale denaintea ochilor Lui. Cu cel
 curat, Te vei curăți, și, cu omul desăvîrșit,
 27 desăvîrșit vei fi. Și, cu cel ales, ales vei fi,
 28 și, cu cel îndărătnic, îndărătnici-Te-vei. Și
 pre norodul cel sărac vei mîntui și ochii mîn-
 29 drilor vei smeri. Căci Tu vei lumina, Lumi-
 nătoriul meu, Doamne! Și Domnul va lumina
 30 întunearecul meu. Căci întru Tine voiu
 alerga sprinten, și cu Dumnezăul meu voiu
 31 sări zidu. Cel Tare – fără prihană calea Lui;
 cuvîntul Domnului – lămurit cu foc; sprijăni-
 32 toriu Acesta iaste tuturor celor ce nedejduiesc
 preste El. Că cine e tare afară den Dom-
 33 nul? Și cine e ziditoriu afară den Dumnezăul
 nostru? Cel vîrtos, Cela ce mă întărește cu
 34 puteare și pușe nehulită calea mea, Puind
 35 picioarele meale ca unui cerb, și la ceale nalte
 puindu-mă, Cela ce învață mîinile meale la
 36 războiu, și sfărîmînd arc de aramă în brațul
 meu. Și ai dat mie scuteală mîntuirii
 37 meale, și ascultarea Ta m-au înmulțit pre
 mine. Lărgi-vei umbletile meale dedesup-
 38 tul meu, și nu s-au clătît picioarele meale.
 Goni-voiu pre vrăjmașii miei și voiu stinge
 39 pre ei și nu mă voiu întoarce pînă unde voiu
 conceni pre ei. Și voiu frînge pre ei și nu se
 40 vor scula și vor cădea supt picioarele meale.
 Și mă vei întări cu puteare la războiu, îndu-
 41 pleca-vei pre cei ce să scoală asupra mea supt
 mine. Și pre vrăjmașii miei ai dat mie dos,
 42 pre ceia ce mă urăsc pre mine, și i-ai omorît
 pre ei. Striga-vor, și nu iaste ajutoriu cătră
 43 Domnul și n-au ascultat lor. Și am fărîmat
 44 pre ei ca țărîna pămîntului, ca tina den dru-
 muri am suptiat pre ei. Și mă vei mîntui
 45 den sabia noroadelor, păzi-mă-vei întru cap
 limbilor. Norod carele nu l-am conoscut
 mi-au slujit mie, Fii streini au mințit mie, la
 46 auzul urechii m-au ascultat. Fii streini se
 vor lepăda și vor greși dentru încuierile lor.
 47 Viu Domnul și blagoslovit Păzitoriul meu! Și
 Se va înălța Dumnezăul meu, Păzitoriul mîn-
 48 tuirei meale. Tare e Domnul, Cela ce dă iz-
 49 bîndiri mie, și certînd norodul supt mine, Și
 m-au scos pre mine den vrăjmașii miei! Și den-
 50 tru cei ce să scoală asupra mea, înălța-mă-vei,

dentru oamenii strămbătăților mîntui-mă-vei.
 50 Pentru aceea ispovedui-mă-voiu Ție, Doamne, întru limbi! Și numele Tău voiu
 51 cînta, Mărimd mîntuirele împăratului Lui și făcînd milă unsului Lui, David, și seminții lui pînă în veaci“.

CAP XXIII

1 **S**i acestea-s cuvintele lui David ceale de apoi. Credincios David, fiul lui Iesei, și credincios omul pre carele au sculat Domnul preste unsul Dumnezăul[ui] lui Iacov, și cuvioș psalmii
 2 lui Israil. „Și Duhul Domnului au grăit întru mine, și cuvîntul Lui pre limba mea.
 3 Zice Dumnezăul lui Israil, mie au grăit Strajnecul lui Israil: ‘Pildă am zis: Întru oameni cum veș întări frica lui Dumnezeu?’ Și în lumina lui Dumnezău demineața și să răsără soarele, demineața n-au ieșit den lumină și ca,
 5 den ploaie, otava den pămînt. Că, nu e așa, casa mea – cu Cel Tare? Pentru că făgăduință veacinică au pus mie, gata în toată vremea, cruțată, căci toată mîntuirea mea și toată voia – întru Domnul, căci nu va odrăsli cel fără de
 6 leage. Ca un ghimp scos – toți aceștea, că
 7 nu cu mîna se vor prinde, Și omul nu se va osteni cu ochii, și mulțime de fier și de lemnu de sulițe, și în foc cu ardere vor arde, întru
 8 rușinea lor“. Aceastea-s numele celor tari ai lui David: Ievosthe Hananeul, cel mai mare al celor trei iaste; Adinon Asoneanul, acesta au zmlt sabia lui pre 800 de răniți odată.
 9 Și după el, Elianar, fecior fratelui tătîne-său, întru cei 3 frați tari. Acesta era cu David în Seran, cînd au ocărît el întru cei streini de fealiu, și cei streini de fealiu s-au adunat acolo la
 10 războiu. Și strigă omul lui Israil înaintea feații lui. Și el s-au sculat și au lovit întru cei streini de fealiu pînă unde au ostenit mîna lui și s-au lipit mîna lui de sabie. Și au făcut Domnul mîntuire mare în ziua aceea. Și norodul s-au întors denapoia lui numai a dezbrăca.
 11 Și după acesta, Samaia, feciorul lui Asa, Aruchieul. Și să adunară cei streini de fealiu La Jigani. Și era acolo o parte de țarină plină de linte; și norodul au fugit de cătră fața celor
 12 streini de fealiu. Și să stîlpi în mijlocul laturii și hălădui pre ea și lovi pre cei streini de
 13 fealiu; și făcu Domnu lui mîntuire mare. Și să pogorîră 3 den cei 30 de boiarini și veniră la Casoa cătră David, la peștera lui Odolam, și ceată de streini de fealiu au tăbărît la zăpodia
 14 lui Rafain. Și David era atuncea la îngrăditură, și adunarea celor streini de fealiu era
 15 atuncea în Vithleaem. Și pohti David și zise: „Cine mă va adăpa apă den groapa ce e la Vithleaem, cea den poartă?“ Și adunarea celor streini de fealiu – atuncea
 16 în Vithleaem. Și rupseră cei trei tari tabăra celor streini de fealiu și scoaseră

apă den groapa cea den Vithleaem, cea den poartă. Și luară și mearseră cătră David, și n-au vrut să o bea pre ea, și o vârsă pre ea Domnului. Și zise: „Blînd mie, Doamne, să
 17 fac eu aceasta! Au bea-voiu sîngele oamenilor celor ce au mers cu sufletul lor?“ Și n-au vrut să o bea pre ea. Aceastea au făcut cei trei tari.
 Și Avesa, fratele lui Ioav, feciorul Saruiei, 18 acesta e întîiul celor 3. Și acesta au rădicat sulița lui preste 300 de răniți. Și lui
 19 numele, întru cei trei, dentru acei trei slăvit. Și le fu lor întru căpetenie, și pînă la cei trei n-au ajuns. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, om
 20 acesta mult la fapte, de la Cavasail. Și acesta au lovit pre cei 2 feciori ai lui Ariil al lui Moav. Și acesta s-au pogorît și au ucis leul în mijlocul gropii, în ziua omătului. Și acesta au lovit
 21 pre omul eghipteanul, om vederos, și în mîna eghipteanului – suliță ca un lemn de punte; și să pogorî cătră el cu un toiag, și apucă sulița den mîna eghipteanului, și-l ucise pre el cu
 22 sulița lui. Aceastea au făcut Vaneas, feciorul lui Iodae; și numele lui întru cei trei tari. Dentru cei 3 slăvit, și cătră cei 3 n-au
 23 venit. Și l-au pus pre el David la auzirile lui. Și numele celor tari ai lui David împăratului: Asail, fratele lui Ioav, acesta e întru cei
 30, 24 Eleanan, feciorul fratelui tătîne-său, den Vithleaem, Semoth al lui Arodi, Hellis a
 25/26 lui Hellothi, Ira, feciorul lui Ecchis Thiegoianul, Aviezer Anathotheanul, Savuhe Asotheanul,
 27 Elon Aloniteanul, Moe Netofatheanul, Eli, feciorul lui Vaana Nithofatheanul, Ethi, feciorul lui Riva den Gavaa a lui
 28 Veniamin, Vanea Farathonitheanul, Uri de
 30 la Nalali al Gheii, Ariil, feciorul Aravotheanului, Zaor Varsamiteanul, Eliasa, feciorul
 32 Lavoniteanului, Vasai al lui Goini al lui Iohnathan fecior, Sama Aroriteanul, Ahean,
 33 feciorul lui Arata Arathuriteanul, Elifalath,
 34 feciorul lui Maahi, Eliav, feciorul lui Ahitofel Gheloniteanul, Asare Carmileanul al lui
 35 Urem, fecior Azvi, Igală, fecior lui Nathan,
 36 și Vaan, fecior lui Agarin, Elih Amaniteanul, Ghelore Virotheul, cela ce rădica unealtele lui Ioav, feciorul Saruiei, Iras Ethireul
 38 Și Uria Ghitheul. De toți: 37. 39

CAP XXIV

1 **S**i au adaos urgie Domnul să să aște în Israil, și clăti pre David întru dîșii, zicînd: „Pasă și numără pre Israil și pre Iuda“. Și zise împăratul cătră
 2 Ioav, boiarinul puterii, cel cu el: „Petreci dară toate fealiurile lui Israil și Iudei, de la Dan și pînă la Versavie, și socoteaște norodul și voiu ști numărul norodului“. Și
 3 zise Ioav cătră împăratul: „Și va adaoge Domnul Dumnezeul tău cătră norodul tău ca pre ei cu 100 de părți, și ochii domnului meu

împăratului văzînd! Și domnul meu împăra-
 4 tul pentru ce va întru cuvîntul acesta?“ Și
 să învînci cuvîntul împăratului cătră Ioav și
 cătră boiarii puterii; și ieși Ioav și boiarii
 puterii înaintea împăratului, ca să socotească
 5 pre norodul lui Israil. Și trecură Iordanul și
 să tăbărîră la Aroir, den direapta cetății ceia
 6 den mijlocul văii lui Gaad și Eliezer, Și
 veniră la Galaad și la pămîntul Vathason și
 7 Isthon și Dase. Și au mers la Danidan Și au
 încunjurat la Sidon și au venit la Mapsartiru
 și la toate cetățile eveului și hananeului. Și
 merg de spre răsăritul Iudei, la Virsavie.
 8 Și au încunjurat la tot pămîntul și au sosit
 9 după a 9 lună și 20 de zile la Ierusalim. Și
 au dat Ioav numărul socotealii norodului
 împăratului: și era Israil 800000 de oameni ai
 puterii, zmulgînd sabie, și omul Iudei 500000
 10 de oameni de războiu. Și lovi inema lui
 David pre el după ce au numărat norodul. Și
 zise David cătră Domnul: „Greșit-am foarte,
 făcînd cuvîntul acesta! Și acum, Doamne,
 rădică fărădeleagea robului tău, căci m-am
 11 nebunit foarte!“ Și să sculă David demi-
 neața. Și cuvîntul Domnului s-au făcut cătră
 12 Gaad prorocul, cela ce veade, zicînd: „Pasă
 și grăiaște cătră David, zicînd: ‘Aceasta zice
 Domnul: ‘Trei rădic Eu asupră-ț; și alege ție
 13 una dentru eale, și-ț voi face ție’“. Și întră
 Gaad cătră David și spuse. Și zise lui: „Alege
 ție să ți se facă: Au să vie ție trei ani foamete
 în pămîntul tău, au trei luni să fugi tu denain-
 tea vrăjmașilor tăi și vor fi gonindu-te, au trei
 zile să să facă moarte în pămîntul tău. Acum
 dară cunoaște și vezi ce voi răspunde Celui
 14 ce m-au trimis“. Și zise David cătră Gad:
 „Strîmtu mie de toate părțile foarte, cîteș-
 treale. Cădea-voiu dară în mînule Domnului,
 căci multe sînt îndurările Lui foarte, iară în
 mînile oamenilor nu voiu cădea“. Și au ales
 luiș David moartea. Și zilele seacerii de
 15 grîu, Și deade Domnul în Israil moarte de
 demineață pînă la vreame de prînz. Și au
 început perirea în norod și au murit den noro-
 dul Domnului, de la Dan și pînă la Versavie,
 16 70000 de oameni. Și întinse îngerul lui
 Dumnezeu mîna lui la Ierusalim ca să-l strice
 pre el, și Să mîngîie Domnul spre răutate și
 zise îngerului celui ce strica întru norod:
 „Mult iaste! Acum slobozi mîna ta“. Și îngerul
 lui Dumnezeu era stînd prejur aria lui Orna
 17 Evuseului. Și zise David cătră Domnul,
 deaca văzu el îngerul cel ce loviaa norodul; și
 zise: „Iată, eu sînt, am făcut strîmbătate! Și eu
 sînt păstoriul; am făcut rău, și aceștea, oile, ce
 au făcut? Facă-să dară mîna Ta întru mine și în-
 18 tru casa tătîne-mieu!“ Și veni Gad cătră Da-

vid în ziua aceea și-i zise lui: „Suie-te și pune
 Domnului jîrtăvnic în aria lui Orna Ievuseu-
 lui!“ Și să sui David după cuvîntul lui Gad 19
 prorocului, în ce chip au poruncit lui Domnul.
 Și să plecă Orna și văzu pre împăratul și pre 20
 slugile lui mergînd asupra lui; și ieși Orna și
 să închină împăratului preste fața lui pre
 pămînt. Și zise Orna: „Ce că au venit dom- 21
 nul meu împăratul cătră robul lui?“ Și zise
 David: „Să cumpăr de la tine aria, ca să
 zidescu jîrtăvnic Domnului și să să oprească
 pierzarea de asupra norodului“. Și zise 22
 Orna cătră David: „Să ia și să aducă domnul
 meu împăratul Domnului ce e bine întru ochii
 lui. Iată boii spre ardere-de-tot, și roatele, și
 unealtele boilor, de leamne“. Toate au dat 23
 Orna împăratului. Și zise Orna cătră împăra-
 tul: „Domnul Dumnezeul tău să te blagoslo-
 vească pre tine!“ Și zise împăratul cătră 24
 Orna: „Nu! Ce căci cumpărînd voiu cumpăra
 de la tine întru schimb, și nu voiu aduce Dom-
 nului Dumnezeului meu ardere-de-tot în
 dar“. Și cumpără David aria și boii cu argint
 de sicle 50. Și zidi acolo David jîrtăvnic 25
 Domnului și au adus ardere-de-tot și împăcă-
 toare. Și au adaos Solomon preste jîr-
 tăvnic mai apoi, căci mic era dentîiu.

Și Să făcu Domnul blînd pămîntului
 și să opri peirea de asupra lui
 Israil.

